

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
«ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ»

Διπλωματική Εργασία

«Η πρόσληψη των δικηγόρων με έμμισθη εντολή στους ΟΤΑ (Α΄ και Β΄ Βαθμού) και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα»

Φοιτητής: Λάμπρος Χαρατσάρης

ΑΜ: 8085202201052

Επιβλέπων Καθηγητής

Κωνσταντίνος Τσουντας

Εξεταστική Επιτροπή

Ευγενία Μπιτσάνη

Δημήτριος Σωτηρόπουλος

29 Μαρτίου, 2024

UNIVERSITY OF PELOPONNESE

**SCHOOL OF MANAGEMENT, DEPARTMENT OF BUSINESS
AND ORGANISATIONAL MANAGEMENT, FACULTY OF
PUBLIC ADMINISTRATION AND LOCAL GOVERNMENT**

Bachelor's Thesis

**"The recruitment of lawyers with a paid assignment in local
authorities (A and B level) and in the wider public sector"**

University student: Lampros Charatsaris

MN: 8085202201052

Supervisor

Konstantinos Tsountas

Examination committee

Evgenia Bitsani

Dimitrios Sotiropoulos

March 29, 2024

Αφιερωμένο

Στην οικογένεια μου, τους φίλους και τους συνεργάτες μου!

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Κωνσταντίνο Τσουντα για την εξαιρετική του βοήθεια και τις χρήσιμες συμβουλές του για την εκπόνηση της διπλωματικής εργασίας μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Σκοπός της παρούσας εργασίας, ήταν η διερεύνηση της σχέσης έμμισθης εντολής μεταξύ δικηγόρων και δημοσίου, υπό το πρίσμα της εφαρμογής των μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων Καλλικράτης και Κλεισθένης και της αλλαγής του Κώδικα περί Δικηγόρων. Στόχος ήταν η κατανόηση της θέσης του δικηγόρου ως δημόσιου λειτουργού και τα καθήκοντά του. Πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση νομικών πηγών καθώς και δευτερογενούς βιβλιογραφίας, η οποία ανέδειξε το ασυμβίβαστο της δημοσιούπαλληλικής ιδιότητας και της δικηγορίας, που έχει οδηγήσει στην θέσπιση, μέσω του Κώδικα περί Δικηγόρων μίας ιδιόμορφης εργασιακής σχέσης που διαχωρίζει τους δικηγόρους από τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους ως προς την πρόσληψη, την αμοιβή και την εργασιακή σχέση εν γένει.

Λέξεις Κλειδιά : Η πρόσληψη των δικηγόρων με έμμισθη εντολή στους ΟΤΑ (Α΄ και Β΄ Βαθμού) , Η πρόσληψη των δικηγόρων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα

ABSTRACT

The purpose of this work was to investigate the relationship of salaried mandate between lawyers and the public, in the light of the implementation of the reform programs of Kallikrates and Cleisthenes and the change of the Code of Lawyers. The aim was to understand the lawyer's position as a public official and his duties. A bibliographic review of legal sources as well as secondary literature was carried out, which highlighted the incompatibility of civil service and law, which has led to the establishment, through the Code of Lawyers, of a peculiar employment relationship that separates lawyers from other civil servants in terms of employment , remuneration and the employment relationship in general.

Keywords: The recruitment of lawyers with a paid assignment in local authorities (A and B level), The recruitment of lawyers in the wider public sector

Περιεχόμενα

Αφιέρωση	3
Ευχαριστίες	4
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	5
ABSTRACT	6
ΑΚΡΩΝΥΜΙΑ	10
ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ	12
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ : Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ	14
Α.1. Η ΠΑΡΟΧΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ	14
Α.2. Η ΝΟΜΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΜΜΙΣΘΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ	17
Α.3. Η ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ Α΄ & Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ : ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ	21
Β.1.ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	21
Β.2.ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	25
Β.2.1. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Α ΒΑΘΜΟΥ	27
Β.2.2. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Β ΒΑΘΜΟΥ	30
Β.3.ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΤΑ	32
Β.3.1.ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΩΝ	32
1.Περιβαλλοντικός Τομέας	34
2.Τομέας Ποιότητας Ζωής και Καλής Διακυβέρνησης των Πόλεων	34
3.Τομέας Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης	34
4.Τομέας Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού	36

5. Τομέας Αγροτικής Ανάπτυξης	37
<i>B.3.2. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ</i>	42
1. Τμήμα για το σχεδιασμό και την υλοποίηση αναπτυξιακών έργων	44
2. Κύριος αναπτυξιακός τομέας	46
3. Τομέας που επικεντρώνεται στους φυσικούς πόρους, την ενέργεια και τη βιομηχανία	46
4. Τομέας εμπορίου	48
5. Τομέας μεταφορών και επικοινωνιών	48
6. Τομέας έργων, χωροταξίας και περιβάλλοντος	49
7. Τομέας υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικών υπηρεσιών	51
8. Τομέας εκπαίδευσης, πολιτισμού και αθλητισμού	52
<i>B.4. ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ</i>	53
<i>B.5. ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ</i>	54
<i>ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ': ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ</i>	55
<i>Γ.1. ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ</i>	55
<i>Γ.2. ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΙΑ</i>	59
<i>ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ': Η ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ (Α' ΚΑΙ Β' ΒΑΘΜΟΥ) ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ</i>	69
<i>Δ.1.: Η ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΕ ΟΤΑ ΠΑΔ</i>	69
<i>Δ.2. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΕ ΟΤΑ Α & Β ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ.</i>	73
<i>Δ.3. ΟΙ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ</i>	75
<i>Δ.4. Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ</i>	76
<i>Δ.5. ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ</i>	77

<i>Δ.6. ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ , ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ</i>	79
<i>Δ.7. ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ</i>	80
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	82
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	84
ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	84
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	87
ΝΟΜΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ	88

ΑΚΡΩΝΥΜΙΑ

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΑ	ΠΛΗΡΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑ
Α.Ε.Ι	Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Α.Κ.	Αστικός Κώδικας
Α.Π.	Άρειος Πάγος
Αρμ	Αρμενόπουλος
ΑρχΝ	Αρχείο Νομολογίας
Α.Σ.Ε.Π.	Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού
ΑΤΑ	Αυτόματη Τιμαρθμική Αναπροσαρμογή
Β.Ε.ΠΕ.	Βιομηχανική Επιχειρηματική Περιοχή
ΒΙΟ.ΠΑ	Βιοτεχνικό Πάρκο
ΔΕΝ	Δελτίο Εργατικής Νομοθεσίας
ΔΕΕ	Δικαστήριο Ευρωπαϊκής Ένωσης
Δ.Ε.	Δημόσιας Εκπαίδευσης
Δ.Υ.ΠΕ	Διοικητική Υγειονομική Περιφέρεια
Ε.Ε.	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΕλλΔνη	Ελληνική Δικαιοσύνη
ΕΟΤ	Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού
ΕΣΔΔΑ	Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης
ΕΥΔΕ	Ειδική Υπηρεσία Διοίκησης και Εφαρμογής
Εφ.Αθ	Εφετείο Αθηνών
Εφ.Θεσσ	Εφετείο Θεσσαλονίκης
Κ.Πολ.Δ	Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας
Κ.Τ.Ε.Ο	Κέντρο Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων
Κ.Υ.Α.	Κοινή Υπουργική Απόφαση
Μ.Κ.	Μισθολογικό Κλιμάκιο
Ν.	Νόμος
ΝοΒ	Νομικό Βήμα
Ν.Π.Δ.Δ.	Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου
Ν.Σ.Κ.	Νοσμικό Συμβούλιο του Κράτους
Ολ.ΑΠ	Ολομέλεια Αρείου Πάγου

Ο.Τ.Α.	Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης
Π.Ε.	Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης
Π.Κ.	Ποινικός Κώδικας
Π.Μ.Υ.	Πρωτοβάθμιες Μονάδες Υγείας
Π.Ο.Π	Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης
Π.Υ.Σ.	Πράξεις Υπουργικού Συμβουλίου
ΣτΕ	Συμβούλιο της Επικρατείας
Τ.Ε.	Τεχνολογικής Εκπαίδευσης
Τ.Ε.Ι.	Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα
Τ.Ο.Β	Τοπικός Οργανισμός Βελτιώσεων
Υ.Ε.	Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης
Φ.Ε.Κ.	Φύλλα Εφημερίδας της Κυβέρνησης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΕΙΚΟΝΩΝ

<u>Εικόνα 1 Δήμοι ανά νομό σύμφωνα με μετασχηματισμό Καλλικράτη (Πηγή εικόνας: tanea.gr)</u>	29
<u>Εικόνα 2 Κατανομή Νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ανά περιφέρεια με το πρόγραμμα Καλλικράτης (Πηγή εικόνας: Ζήκας, 2016)</u>	29
<u>Εικόνα 3 Οι περιφέρειες της Ελλάδα, Πρόγραμμα Καλλικράτης (Πηγή εικόνας: wikipedia.com)</u>	31
<u>Εικόνα 4 Καθήκοντα Κεντρικής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δρούτσα, 2014)</u>	42
<u>Εικόνα 5 Διοίκηση Ελληνικού κράτους (Πηγή εικόνας: limassol today)</u>	55
<u>Εικόνα 6 Διοίκηση Δημοσίου Τομέα (Πηγή εικόνας: wikipedia.gr)</u>	56
<u>Εικόνα 7 Οργανόγραμμα Διοικητικού Συμβουλίου Ελληνικής Εταιρείας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης (Πηγή εικόνας: ΕΣΠΑ 2007-2013)</u>	57
<u>Εικόνα 8 Οργανόγραμμα των τμημάτων της νομικής διεύθυνσης του Δήμου Αθηναίων</u>	58

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Δημόσια Διοίκηση και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην οποία περιλαμβάνονται οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, αποτελούν το κύτταρο της Δημοκρατικής Διακυβέρνησης και στελεχώνονται με βάση σαφείς και διαφανείς κανόνες, οι οποίοι εξασφαλίζουν τη σωστή οργάνωση και αποτελεσματικότητα όλων των θεσμών (Wilson, 2003).

Στο πλαίσιο της Δημόσιας και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η συνεργασία με δικηγόρους και νομικούς καθίσταται αναγκαία για τη διεκπεραίωση πλήθους υποθέσεων οι οποίες ανακύπτουν, με αποτέλεσμα να διαμορφώνονται σταθερές συνεργασίες με τη μορφή της έμμισθης εντολής, με το δημόσιο, να αποτελεί τον εντολέα του δικηγόρου-νομικού.

Ο Κώδικας περί Δικηγόρων ρυθμίζει την ιδιόμορφη σχέση μεταξύ του Κράτους και των Δικηγόρων και ορίζει πως μπορεί ο δικηγόρος να εργαστεί με έμμισθη εντολή για Ο.Τ.Α. ή δημόσιους φορείς, χωρίς να ενταχθεί στο καθεστώς του δημοσίου υπαλλήλου η οποία έρχεται σε αντίθεση με την δικηγορική του ιδιότητα αλλά ως δημόσιου λειτουργού.

Στόχος της παρούσας εργασίας, είναι να φωτίσει αυτή τη σχέση έμμισθης εντολής υπό το πρίσμα της εφαρμογής των μεταρρυθμιστικών προγραμμάτων Καλλικράτης και Κλεισθένης και της αλλαγής του Κώδικα περί Δικηγόρων, καθώς και τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες τις οποίες αναλαμβάνει. Για την επίτευξη του στόχου, πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση νομικών πηγών καθώς και δευτερογενούς βιβλιογραφίας.

Η εργασία δομείται σε τέσσερα επί μέρους κεφάλαια εκ των οποίων το πρώτο παρουσιάζει αναλυτικά την νομική φύση της έμμισθης εντολής των δικηγόρων με τους Α' και Β' βαθμού, το δεύτερο την οργάνωση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες των φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης, το τρίτο το προσωπικό και τη δομή των ΟΤΑ και το τέταρτο σκιαγραφεί στον τρόπο με τον οποίο προσλαμβάνονται οι δικηγόροι με έμμισθη εντολή και συγκεκριμένα στην περιγραφή της ιδιότυπης εργασιακής σχέσης μεταξύ δικηγόρων Ο.Τ.Α. και Ν.Π.Δ.Δ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ : Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΣ

A.1. Η ΠΑΡΟΧΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗΓΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ

Οι νομικές υπηρεσίες περιλαμβάνουν πολυσύνθετες δραστηριότητες με επίκεντρο την πληροφόρηση για το ισχύον δίκαιο, τον τρόπο ερμηνείας του, καθώς και την εφαρμογή του, όπως επίσης και την εκπροσώπηση σε δικαστικές διαμάχες, διαδικασίες επίλυσης διαφορών και γενικότερα εφαρμογής του νόμου, κυρίως σε κρατικές αρχές, ύστερα από εντολή ορισμένου προσώπου και πάντα έναντι αμοιβής. (Κ.Γώγου/Ι.Κωνσταντίνου 2019)

Η πρώτη κατηγορία νομικών υπηρεσιών συμπεριλαμβάνει την παροχή νομικών συμβουλών και γνωμοδοτήσεων, την σύνταξη-έλεγχο συμβάσεων, σχεδίων διατάξεων και κάθε είδους νομικών κειμένων, καθώς επίσης και την επίβλεψη-επικουρία σε ιδιωτικές συναλλαγές και διαπραγματεύσεις, την έρευνα των βιβλίων στα υποθηκοφυλακεία και τα κτηματολογικά γραφεία.

Στη δεύτερη κατηγορία νομικών υπηρεσιών περιλαμβάνεται η εκπροσώπηση του εντολέα ενώπιον των δικαστηρίων των διαφόρων κλάδων, γενικότερα δε στις ποικίλες διαδικασίες επίλυσης διαφορών που προβλέπει η νομοθεσία αλλά και ενώπιον των διοικητικών αρχών, προπάντων σε διαδικασίες πειθαρχικού ελέγχου και επιβολής κυρώσεων, υποβολής διοικητικών προσφυγών και γενικότερα επανεξέτασης αποφάσεων της Διοίκησης. (Π. Λαζαράτος 1992)

Η τρίτη περίπτωση νομικών υπηρεσιών και συγκεκριμένα εκείνη σύμφωνα με την οποία αναπτύχθηκε η παρούσα εργασία είναι εκείνη όπου ένας νομικός αναλαμβάνει, έναντι ειδικής αμοιβής την ευθύνη για το δικαιοδοτικό έργο, παρέχοντας υπηρεσίες διαιτησίας ή διαμεσολάβησης μεταξύ περισσοτέρων εντολέων.

Το ελληνικό δίκαιο αντιλαμβάνεται και αντιμετωπίζει τις νομικές υπηρεσίες ως μια ειδική και ιδιαίτερη κατηγορία υπηρεσιών η οποία αποτελεί αντικείμενο ειδικών και εξαιρετικών ρυθμίσεων. Όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις υπηρεσίες υγείας, οι νομικές υπηρεσίες υπάγονται σε ένα ειδικό καθεστώς που αποκλίνει σε έναν όχι και τόσο μικρό βαθμό, από τους κανόνες που διέπουν την παροχή των υπόλοιπων

επαγγελματικών υπηρεσιών. Αυτό κυρίως συμβαίνει διότι στις νομικές υπηρεσίες διενεργείται μία διαχείριση ευαίσθητων άυλων αγαθών, τα οποία αφορούν την προσωπικότητα του εντολέα, την προστασία της ελευθερίας του καθώς και της περιουσίας και του.

Γι' αυτόν λοιπόν το λόγο αυτό η ελληνική νομοθεσία συνδέει την παροχή νομικών υπηρεσιών με τη δικηγορική ιδιότητα και επιβάλλει κάποιες ειδικές προϋποθέσεις πρόσβασης στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, οι οποίες έχουν στόχο την διασφάλιση και την κατοχή αυξημένων ηθικών και επιστημονικών προσόντων, χαρακτηριστικά τα οποία είναι αναγκαία για την άσκηση του εν λόγω επαγγέλματος, με τρόπο ο οποίος διαθέτει συγκεκριμένες εγγυήσεις ποιότητας και αποτελεσματικότητας οι οποίες δεν θα θέτουν σε κίνδυνο το ενιαίο κοινωνικό σύνολο. (Κ. Γώγος, 2015)

Ο έλληνας νομοθέτης έχει δείξει τεράστιο ενδιαφέρον στην παροχή των νομικών υπηρεσιών η οποία συνδέεται με τη συμμετοχή του δικηγόρου στην απονομή της δικαιοσύνης και άρα στη δημόσια λειτουργία η οποία ανήκει στον στενό πυρήνα του κράτους. Το ελληνικό δίκαιο κατατάσσει τους δικηγόρους ως δημόσιους λειτουργούς που ασκούν το επάγγελμά/λειτουργημά τους βάσει του διορισμού τους με κρατική πράξη εξαιτίας της στενής τους σύνδεσης με την άσκηση του συνταγματικού δικαιώματος της δικαστικής προστασίας καθώς και την δικαιοδοτική αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων. (Χ. Χρυσανθάκη, 2012)

Αντίστοιχα, οι δικηγόροι υπάγονται σε ένα καθεστώς ιδιαίτερων επαγγελματικών υποχρεώσεων, οι οποίες περιλαμβάνουν κωλύματα και ασυμβίβαστα, ειδικά καθήκοντα έναντι του εντολέα αλλά και τρίτων (δικαστηρίων και συναδέλφων), με την υπαγωγή σε αυστηρούς κανόνες δεοντολογίας, υποχρεωτική ένταξη σε δικηγορικούς συλλόγους και δέσμευση από τις αποφάσεις τους, υπό καθεστώς πειθαρχικού ελέγχου από τους ίδιους τους συναδέλφους τους, διαμέσου των πειθαρχικών οργάνων των Δικηγορικών Συλλόγων.

Στα πλαίσια της δημόσιας ευθύνης που διέπει τη δικηγορία ως παροχή νομικών υπηρεσιών, το κεντρικό ενδιαφέρον βρίσκεται ανάμεσα στην ειδική αυτή σχέση του δικηγόρου με τον εντολέα του. Αυτή η σχέση δεν είναι απλώς συναλλακτική ή εμπορική, όπως για παράδειγμα οι σχέσεις όσων παρέχουν υπηρεσίες καθαρισμού ή φύλαξης στους πελάτες τους. Από την μεριά του δικηγόρου κύριο χαρακτηριστικό

της σχέσης του με τον πελάτη του η αυξημένη υποχρέωση επιμέλειας και εχεμύθειας, η οποία υπερβαίνει την γνωστή και συνηθισμένη απλή παροχή μιας υπηρεσίας. (Τσιγαρίδας, ο.π. Άρθρο 37)

Ο δικηγόρος, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, έχει την υποχρέωση και οφείλει να βάζει σε προτεραιότητα τα συμφέροντα του εντολέα του και να τον προστατεύει διαφυλάσσοντας κυρίως το απόρρητο των πληροφοριών τα οποία του εμπιστεύθηκε ο εντολέας του. Από την πλευρά του εντολέα, (ο οποίος είναι ο πελάτης των δικηγορικών υπηρεσιών) βασικό στοιχείο της σχέσης του με τον δικηγόρο του όπως αναφέρεται και στο άρθρο 3 παρ. 1 του Κώδικα Δικηγόρων, είναι η εμπιστοσύνη που δείχνει απέναντι στο πρόσωπο του δικηγόρου. Εξαιτίας του ότι η παροχή νομικών υπηρεσιών είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την προάσπιση και προστασία των ευαίσθητων αγαθών του εντολέα του, η σχέση αυτή μεταξύ δικηγόρου και εντολέα είναι και αποτελεί σχέση απόλυτης προσωπικής εμπιστοσύνης. (Απόφαση 941/1992 ΑΠ).

Αυτή η εμπιστοσύνη δεν είναι τυχαία αλλά συνδέεται άμεσα και ειδικά με το πρόσωπο του συγκεκριμένου δικηγόρου ως εντολοδόχου, χάρη στα ηθικά του εφόδια και την εικόνα που έχει ήδη δώσει στον εντολέα του. Βασική προϋπόθεση για τη θεμελίωση και την υποστήριξη της ειδικής αυτής σχέσης πίστεως από την πλευρά του δικηγόρου και εμπιστοσύνης από την πλευρά του εντολέα είναι αυτονόητα η ελεύθερη επιλογή του δικηγόρου ως ελεύθερου επαγγελματία. Αυτή η απόφαση-επιλογή ως προς τα κριτήρια της είναι καθαρά υποκειμενική και πολλές φορές εξαρτάται από παράγοντες οι οποίοι δεν υπόκεινται σε αντικειμενική αξιολόγηση και αφορούν την προσωπικότητα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του επιλεγόμενου. Ο Κώδικας Δικηγόρων από την άλλη πλευρά, θεωρεί δεδομένη την ελεύθερη επιλογή του δικηγόρου από τον εντολέα του, ο οποίος έχει δικαίωμα να χρησιμοποιήσει όποια υποκειμενικά ή αντικειμενικά κριτήρια θεωρεί πρόσφορα. Ο νόμος δεν συμπεριλαμβάνει καμία ρύθμιση ως προς τα κριτήρια αυτά και περιορίζεται μόνο στην πρόβλεψη της έγγραφης σύμβασης όταν η σχέση είναι ή πρόκειται να γίνει έμμισθη. (Άρθρο 42 Κώδικας Δικηγόρων)

Η επιλογή δικηγόρου ρυθμίζεται με κάθε λεπτομέρεια μόνο όταν πρόκειται να γίνει πρόσληψη και πλήρωση θέσης με πάγια αντιμισθία στον Δημόσιο Τομέα. Σύμφωνα

με τις σχετικές διατάξεις, δημιουργείται κατ' εξαίρεση τυπική διαδικασία επιλογής δικηγόρου χάριν της διασφάλισης της ισότιμης πρόσβασης των ενδιαφερομένων στις δημόσιες θέσεις κατά την προσωπική τους αξία. (Απόφαση 2096/2021 ΣτΕ).

A.2. Η ΝΟΜΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΕΜΜΙΣΘΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ

Όπως γίνεται παγίως δεκτό από τη Νομολογία, τόσο κατά τις διατάξεις του νέου, όσον και του προϊσχύοντος Κώδικα Δικηγόρων η κατ' εξαίρεση επιτρεπόμενη στο δικηγόρο παροχή νομικών υπηρεσιών με πάγια αμοιβή, ρυθμίζεται από τον ως άνω Κώδικα Δικηγόρων και τους περί εντολής κανόνες αυτού, εφόσον δεν αντίκειται στο δημόσιο χαρακτήρα αυτής της σχέσεως. Η παροχή υπηρεσιών από δικηγόρους δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο σύμβασης εξαρτημένης εργασίας. Η σύμβαση έμμισθης εντολής είναι και θεωρείται σχέση απόλυτης εμπιστοσύνης, και συνάπτεται με σύμβαση ιδιόμορφης έμμισθης εντολής, η οποία λογίζεται πάντοτε ως σύμβαση αορίστου χρόνου. (ΟΛΑΠ 25/2002 ΕλλΔνη43 σελ 1019 2006, ΕφΑθ 1715/2004, ΕΦ Θεσσαλονίκης 1535/2006, Αρμ. 2006,1352).

Ο χαρακτήρας της σύμβασης αυτής ως έμμισθης εντολής δεν μεταβάλλεται στην περίπτωση που ο δικηγόρος συμβάλλεται με Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Οι αναφερόμενες διαφορές δεν αποτελούν διοικητικές διαφορές ουσίας, αλλά υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων σύμφωνα με το άρθρο 94 παρ. 3 Συντάγματος και αρθρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ και οι οποίες εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των διαφορών για τις αμοιβές από εργασία (ΟΛΑΠ 11/2002 ,ΕλλΔνη 2002.689, ΑΠ 50/2000 ΑρχΝ 2000.566, ΔΕΝ 1999.1508, ΕφΑφθ. 1715/2004, ΝΟΜΟΣ, Παπαχατζή «Η επέκταση της δικαιοδοσίας των διοικητικών Πρωτοδικείων και Εφετείων στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις» στο ΝοΒ 32. 1201).

Αντίκειται δε στην δια του Κώδικα Δικηγόρων επιδιωκόμενη και με πολλές διατάξεις περιφρουρούμενη αξιοπρέπεια και ιδιάζουσα ανεξαρτησία του δικηγορικού λειτουργήματος η επιβολή στον δικηγόρο και η αποδοχή από αυτόν υποχρεωτικού ωραρίου απασχόλησης και μάλιστα εκείνου που ισχύει για το υπαλληλικό προσωπικό του εντολέα, έστω και αν παρέχει τις υπηρεσίες του με πάγια ετήσια ή μηνιαία αντιμισθία (ΕφΑθ 2402/1987).

Περαιτέρω, όπως παγίως γίνεται δεκτό, ο δικηγόρος είναι δημόσιος λειτουργός, ταγμένος στην προάσπιση του δικαίου, ενεργεί σε ελεύθερα και κατά την

επιστημονική του πεποίθηση έναντι του εντολέως του (ad hoc Γνωμοδότηση ΝΣΚ 389/2012).

Όσον αφορά το δικηγορικό λειτούργημα, απαγορεύεται και είναι ασυμβίβαστη η ανάληψη από το δικηγόρο οποιασδήποτε έμμισθης υπηρεσίας σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η παροχή εκ μέρους του καθαρά νομικών υπηρεσιών με πάγια ετήσια ή μηνιαία αμοιβή με τη νομική μορφή της σύμβασης έμμισθης εντολής η οποία είναι πάντοτε αορίστου διάρκειας, περιλαμβάνει απαραίτητως την παροχή νομικών υπηρεσιών και διέπεται από τις διατάξεις περί ανεξαρτήτων υπηρεσιών και εντολής διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρα 648 & 713ΑΚ) καθώς και από τις ειδικές για το θέμα αυτό διατάξεις του Κώδικα Δικηγόρων.

Κατ' ακολουθίαν αυτή δεν προσδίδει στο δικηγόρο την ιδιότητα του υπαλλήλου, που τελεί σχέση εξαρτημένης εργασίας, ως μέλος του προσωπικού του εντολέα-εργοδότη του, η άλλη αξίωση του προς καταβολή της καθορισμένης αμοιβής απορρέει από σύμβαση έμμισθης δικηγορικής εντολής και όχι από σχέση εξαρτημένης εργασίας (ΟΛΑΠ 1/1994, ΑΠ 476/2007 Γνωμ. ΝΣΚ 594/2001 και 389/2012).

Επίσης βασικό χαρακτηριστικό που διακρίνει τους υπαλλήλους ενός ΝΠΔΔ από τα πρόσωπα που προσφέρουν τις υπηρεσίες του σε αυτό με σύμβαση έμμισθης εντολής είναι και η, βάσει της ιεραρχικής εξάρτησης του από τα όργανα του ΝΠΔΔ, πειθαρχική ευθύνη τους, δηλαδή η δυνατότητα επιβολής σε αυτούς πειθαρχικών κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των κανόνων που καθόρισαν τις υποχρεώσεις τους. Αντίθετα οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες στα ΝΠΔΔ ελέγχονται πειθαρχικά κατά τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Δικηγόρων και όχι κατά τα προβλεπόμενα στον Υπαλληλικό Κώδικα (Σπηλιωτόπουλου – Χρυσανθάκη, 2021)

Με βάση τα ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι οι δικηγόροι που παρέχουν τις υπηρεσίες τους στο Δημόσιο ή σε ΝΠΔΔ δεν θεωρούνται σε καμία περίπτωση υπάλληλοι αυτού δεν υπάγονται στην υπαλληλική ιεραρχία και στις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα ασκούν ελεύθερα τα επιστημονικά τους καθήκοντα, όπως επιβάλλει ο Νόμος και η συνείδηση τους. (ad hoc ΝΣΚ 389/2012 , ΑΠ 398/2017 δημ. ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 3690/2009, ΣτΕ 909/2011)

Περαιτέρω και κατά τον Κώδικα Δικηγόρων οι έμμισθοι δικηγόροι δεν χάνουν την ιδιότητα του ανεξάρτητα απασχολούμενου υπό καθεστώς άσκησης ελεύθερου

επαπέλματος, βαρυνόμενοι με τέλος επιτηδεύματος, οφείλουν να διατηρούν γραφείο, με έξοδα τα οποία επιβαρύνουν τους ίδιους και γενικώς έχουν όλες τις φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις των αυτοαπασχολούμενων. (Α.Π. 1343/2005, ΔΕΕ 2005 σελ. 1347)

Α.3. Η ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ Α΄ & Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Η μισθοδοσία των δικηγόρων οι οποίοι εργάζονται με σχέση έμμισθης εντολής και πάγια αντιμισθία προβλέπεται από τις οικίες διατάξεις περί ενιαίου μισθολογίου, Νόμοι 3205/2003, 4024/2011 και 4354/2015

Σύμφωνα με το άρθρο 7 του ν. 4354/2015 ορίζεται ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου: α) (...), ιη) οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος. Περαιτέρω στην παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 4354/2015 ορίζεται ότι: «1. Τα μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) των υπαλλήλων των κατηγοριών είναι τα εξής:

Α) Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (Π.Ε.) με πτυχίο ή δίπλωμα Πανεπιστημίου ημεδαπής ή ισότιμο Σχολών αλλοδαπής,

Β) Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.) με πτυχίο ή δίπλωμα Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος (Τ.Ε.Ι.) της ημεδαπής ή ισότιμο Σχολών ημεδαπής ή αλλοδαπής,

Γ) Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (Δ.Ε.) και

Δ) Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης (Υ.Ε.) ορίζονται ως εξής:

Δεκαεννέα (19) είναι τα μισθολογικά κλιμάκια για τους υπαλλήλους των κατηγοριών Τ.Ε. και Π.Ε. και σε δεκατρία (13) για τους υπαλλήλους των κατηγοριών Υ.Ε. και Δ.Ε.. Οι υπάλληλοι των κατηγοριών Τ.Ε. και Π.Ε. εξελίσσονται σε αυτά με εισαγωγικό το Μ.Κ. 1 και καταληκτικό το Μ.Κ. 19, ενώ των κατηγοριών Υ.Ε. και Δ.Ε. με εισαγωγικό το Μ.Κ. 1 και καταληκτικό το Μ.Κ. 13».

Στην παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 4354/2015, όπως προαναφέρθηκε, ορίζεται ότι:

«3. α. Κάτοχοι μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης, για τίτλους που έχουν χορηγηθεί μετά τη λήψη του πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, προωθούνται κατά δύο (2) Μ.Κ. στην κατηγορία που ανήκουν, ενώ οι κάτοχοι διδακτορικού διπλώματος κατά έξι (6) Μ.Κ. .

β. Η κατάταξη στα Μ.Κ της προηγούμενης περίπτωσης πραγματοποιείται μόνο όταν το περιεχόμενο των μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών είναι συναφές με το αντικείμενο απασχόλησης του υπαλλήλου, όπως προκύπτει από την προκήρυξη της θέσεως κατά την πλήρωση ή την περιγραφή της θέσης εργασίας από τον οργανισμό της Υπηρεσίας.

Για τη συνδρομή ή όχι της προϋπόθεσης αυτής αποφαινεται το αρμόδιο, για την αναγνώριση των τίτλων αυτών, όργανο.

Οι ενστάσεις που υποβάλλονται κατά των αποφάσεων που απορρίπτουν τη συνάφεια των μεταπτυχιακών τίτλων εξετάζονται από ειδική τριμελή επιτροπή, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης για τριετή θητεία και αποτελείται από μέλη του Α.Σ.Ε.Π. που προτείνονται από τον Πρόεδρό του. Με όμοια απόφαση ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τη λειτουργία της Επιτροπής.

Η νέα κατάταξη και τα οικονομικά αποτελέσματα αυτής ισχύουν από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης και όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών. »

Τέλος στην παρ. 10 του αυτού άρθρου ορίζεται ότι:

«10. οι δικηγόροι που παρέχουν υπηρεσίες με σχέση πάγιας και περιοδικής έμμισθης εντολής στους φορείς που υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος, κατατάσσονται ως εξής:

α. οι δικηγόροι στο Πρωτοδικείο στο Μ.Κ 3 της Π.Ε. κατηγορίας,

β. οι δικηγόροι στο Εφετείο στο Μ.Κ. 10 της Π.Ε. κατηγορίας και

γ. οι δικηγόροι στον Άρειο Πάγο στο Μ.Κ. 15 της Π.Ε. κατηγορίας.

Για τους ανωτέρω δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 11»

Με τις ανωτέρω διατάξεις προβλέφθηκε η μισθολογική κατάταξη των δικηγόρων με σχέση έμμισθης εντολής αναλόγως της ιδιότητάς τους (παρά Πρωτοδικαίς, παρ' Εφέταις, παρ' Αρείω Πάγω) πλην όμως, όπως έχει γίνει ήδη δεκτό με την με αριθμό 945/2023 απόφαση του Αρείου Πάγου (Τμήμα Β1) ο νομοθέτης ουδόλως εξαίρεσε αυτούς από την προώθησή τους σε μισθολογικά κλιμάκια στην περίπτωση κατά την οποία είναι κάτοχοι μεταπτυχιακού ή διδακτορικού διπλώματος, ούτε είναι αναγκαία η έκδοση υπουργικής αποφάσεως για την προώθησή τους σε επόμενα μισθολογικά κλιμάκια λόγω της κατοχής μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών. Ειδικότερα ο νομοθέτης, εξαίρεσε μεν τους δικηγόρους από την εφαρμογή του άρθρου 11 που αφορά στην μισθολογική εξέλιξη βάσει των ετών προϋπηρεσίας, πλην όμως δεν εξαίρεσε αυτούς από την προώθησή τους σε περαιτέρω μισθολογικά κλιμάκια λόγω της κατοχής τίτλων μεταπτυχιακών σπουδών.

Τέλος και σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι δικηγόροι μπορούν συνάπτουν συμβάσεις έμμισθης εντολής με πάγια αντιμισθία με δημόσιους φορείς, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ Α΄ και Β΄ βαθμού, των οποίων τη δομή και τη λειτουργία θα αναπτύξουμε αναλυτικά κατωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ : ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Β.1.ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η δημόσια διοίκηση περιλαμβάνει τις λειτουργίες των εκτελεστικών οργάνων των εθνικών, πολιτειακών και τοπικών κυβερνήσεων, καθώς και των επιχειρήσεων που ανήκουν στην κυβέρνηση και συγκεκριμένων εξειδικευμένων οργανισμών (Καραμούζης, 2021).

Η δημόσια διοίκηση περιλαμβάνει τα θέματα που αντιμετωπίζει το κράτος και τις μεθόδους που χρησιμοποιεί για την αντιμετώπισή τους (Λιανός, 2017). Ο Φαναριώτης (1999) υποστηρίζει ότι η δημόσια διοίκηση, ως πρακτική, συνδέεται στενά με την αποτελεσματική λειτουργία της κυβέρνησης και συνεπώς δεσμεύεται από όλους τους κανονισμούς και τους περιορισμούς που ρυθμίζουν τις διοικητικές δραστηριότητες εν γένει.

Η δομή της δημόσιας διοίκησης μπορεί να κατανοηθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους. Η δημόσια διοίκηση μπορεί να γίνει αντιληπτή ως η δημιουργία, η οργάνωση και η λειτουργία των διοικητικών οργάνων. Τα όργανα αυτά μπορούν είτε να εκτελούν συγκεκριμένα καθήκοντα στο πλαίσιο της συνολικής λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, είτε να λειτουργούν σε μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή του κράτους (Λύτρας, 2018).

Στο σύγχρονο κοινωνικό πλαίσιο, τα άτομα προσδοκούν ένα πλήθος διατάξεων και ένα ποικίλο φάσμα παροχών από τις κυβερνητικές αρχές. Στο πλαίσιο αυτό, η δημόσια διοίκηση προσφέρει στον πληθυσμό ορισμένες υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και την εποπτεία των δημόσιων επιχειρήσεων. Η δημόσια διοίκηση περιλαμβάνει όλους τους τομείς και τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της δημόσιας πολιτικής. Ως εκ τούτου, ο τομέας της δημόσιας διοίκησης είναι εξαιρετικά εκτεταμένος στο εσωτερικό του σύγχρονου έθνους-κράτους (Καραμούζης, 2021).

Ο τομέας της δημόσιας διοίκησης έχει γνωρίσει σημαντικές αλλαγές με την πάροδο του χρόνου, ανταποκρινόμενος στην αυξανόμενη ζήτηση για μια προσέγγιση προσανατολισμένη στις υπηρεσίες, η οποία εδράζεται σε αποτελεσματικές και επωφελείς πρακτικές δημόσιας διοίκησης (Farazmand, 2019). Η εξέλιξη αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση της παροχής αποτελεσματικών και επωφελών υπηρεσιών που μπορούν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στις εξελισσόμενες απαιτήσεις της κοινωνίας. Η δημόσια διοίκηση χρησιμεύει ως μέσο για την επίτευξη ενός σκοπού και όχι ως αυτοσκοπός. Είναι προφανές ότι υπάρχει μια σχέση μεταξύ της διοίκησης, της κυβέρνησης και του περιβάλλοντος προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της κοινωνίας (Καραμούζης, 2021).

Το πεδίο εφαρμογής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εκτείνεται πέρα από το να είναι απλώς μια συνιστώσα του κεντρικού κρατικού διοικητικού μηχανισμού. Αντίθετα, αποτελεί το θεμελιώδες κύτταρο της δημοκρατίας, είναι ο χώρος όπου οι πολίτες βιώνουν καθημερινά τη δημοκρατία και το σημαντικό πεδίο άσκησης της λαϊκής κυριαρχίας. Το ελληνικό διοικητικό σύστημα στηρίζεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία επικεντρώνεται σε κρίσιμα ζητήματα που επηρεάζουν άμεσα την ευημερία των πολιτών. Όπως αναφέρεται στο Σύνταγμα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι

αποκλειστικά υπεύθυνη για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων, με αιρετούς αξιωματούχους που έχουν την πολιτική ευθύνη (Χρυσομάλης, 2006).

Ο σημερινός ρόλος των τοπικών αρχών περιλαμβάνει όχι μόνο την ικανοποίηση των βασικών απαιτήσεων διαβίωσης των κατοίκων της, αλλά και τη διαμόρφωση και εκτέλεση μιας αναπτυξιακής στρατηγικής για τη βελτίωση της τοπικής κοινότητας. Ιστορικά, το ελληνικό κράτος έχει κρατήσει μια συγκεντρωτική διοικητική κουλτούρα που ήταν επιφυλακτική ως προς την πρακτικότητα της ανάθεσης σημαντικών αρμοδιοτήτων στις τοπικές αρχές. Έχει θεωρήσει την τοπική αυτοδιοίκηση ως κατώτερη, επικουρική, οικονομικά ασθενέστερη και πιο επιρρεπή στην ευνοιοκρατία (Χλέπας, 1998).

Η τυπική ανησυχία του θεσμού ήταν ο αυστηρός έλεγχος της κεντρικής διοίκησης επί της τοπικής αυτοδιοίκησης, ο οποίος περιόριζε τις διοικητικές τους αρμοδιότητες και ρύθμιζε αυστηρά τους οικονομικούς τους πόρους. Η πρωταρχική εστίαση της θεωρίας, ιδίως σε σχέση με την τοπική αυτοδιοίκηση, επικεντρώθηκε στη συνεχή επιδίωξη της διεύρυνσης του εύρους των τοπικών θεμάτων και του καθορισμού συγκεκριμένων καθηκόντων. Αυτό περιελάμβανε τον περιορισμό της επιρροής των πρακτικών εκτιμήσεων και τελικά τη διασφάλιση μιας επαρκούς και αυτόνομης κατανομής των πόρων (Χρυσομάλης, 2006).

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, η τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα έχει υποστεί μια σειρά μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών. Το πρώτο αφορά εθνική εμπέδωση και περιλαμβάνει την πιο εκτεταμένη και φιλόδοξη προσπάθεια μεταρρύθμισης από την ίδρυση του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Πρόκειται για τη δημιουργία και εκτέλεση της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, την υποχρεωτική ενοποίηση των δήμων και κοινοτήτων και την αναδιάρθρωση της περιφερειακής διοίκησης, περιλαμβάνοντας τις επιπτώσεις και στα δύο επίπεδα αυτοδιοίκησης (Πανταζή, 2018).

Η δεύτερη τάση αφορά τον ευρωπαϊκό χαρακτήρα και προσανατολισμό της τοπικής αυτοδιοίκησης, που καταδεικνύεται κυρίως με την υιοθέτηση των αρχών της εταιρικής σχέσης και της επικουρικότητας, την ενεργό συμμετοχή σε διάφορα κοινοτικά προγράμματα και τη σύσταση της Επιτροπής των Περιφερειών ως

θεσμικού οργάνου για τη συμμετοχή των εκλεγμένων τοπικών και περιφερειακών αρχών στις ευρωπαϊκές υποθέσεις (Πανταζή, 2018).

Η σύγκριση των φαινομενικά διαφορετικών θεσμών της τοπικής αυτοδιοίκησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ανάλυση των σχέσεων και των επιρροών τους δεν είναι εύκολη. Η ανάλυση των μεταρρυθμίσεων και του εκσυγχρονισμού του συστήματος της δημόσιας διοίκησης, των πολιτικών θεσμών και των μηχανισμών λήψης αποφάσεων πρέπει να περιλαμβάνει μια συνολική αξιολόγηση του περιβάλλοντος που την περιβάλλει. Η σχέση της χώρας με την ΕΕ δεν μπορεί να αγνοηθεί, καθώς επηρεάζει σημαντικά τις εθνικές πολιτικές και δομές τόσο σε οργανωτικό όσο και σε επιχειρησιακό επίπεδο. Αυτό συμβαίνει διότι η συνεργασία μεταξύ ευρωπαϊκών και εθνικών διοικήσεων δημιουργεί έναν ενιαίο δημόσιο χώρο, που απαιτεί τη συμμετοχή όλων των διοικήσεων (Χρυσομάλης, 2006).

Η τακτική επικοινωνία μεταξύ των τοπικών αρχών πραγματοποιείται μέσω επίσημων διαύλων, όπως η Επιτροπή των Περιφερειών, όπου συμμετέχουν σε οργανική συνεργασία. Επιπλέον, δημιουργούν δίκτυα και συνεργάζονται στη διαχείριση προγραμμάτων. Αυτή η αλληλεπίδραση χρησιμεύει ως θεμέλιο για την προώθηση μιας κοινής προσέγγισης, λειτουργίας και προσδοκιών μεταξύ των ευρωπαϊκών τοπικών αρχών. Το πρωταρχικό ερώτημα είναι κατά πόσον η τοπική αυτοδιοίκηση, η οποία διαφέρει σημαντικά από κράτος σε κράτος όσον αφορά τα επίπεδα διακυβέρνησης και το εύρος των αρμοδιοτήτων της, περιορίζεται ή της παρουσιάζονται νέες ευκαιρίες από τη συμμετοχή της στην ενιαία δομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χλέπας, 1998).

Επιπροσθέτως, αξίζει να εξεταστεί κατά πόσον υπάρχει μια τάση προς τη δημιουργία ενός τυποποιημένου μοντέλου οργάνωσης και λειτουργίας. Σήμερα, είναι αβέβαιο αν και σε ποιο βαθμό υπάρχουν συνέπειες που έρχονται σε αντίθεση με την αρχική στάση των ιδρυτικών κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι συνέπειες αυτές εμπόδισαν κάθε συλλογική εξέταση των θεμάτων που αφορούν την εσωτερική δομή, το επίπεδο συγκέντρωσης της διοικητικής οργάνωσης, και ιδίως την εξουσία των τοπικών και περιφερειακών κυβερνήσεων τους. Λόγω της περιορισμένης έκτασης της πρώτης εμπλοκής τους, οι ιδρυτές αρχικά δεν συμμετείχαν ενεργά (Χρυσομάλης, 2006).

B.2.ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Σύμφωνα με το Άρθρο 102 του Συντάγματος:

«Η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων. Νόμος καθορίζει το εύρος και τις κατηγορίες των τοπικών υποθέσεων, καθώς και την κατανομή τους στους επί μέρους βαθμούς. Με νόμο μπορεί να ανατίθεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης η άσκηση αρμοδιοτήτων που συνιστούν αποστολή του Κράτους.»

Το ίδιο άρθρο ορίζει ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση διαθέτει τόσο διοικητική όσο και οικονομική ανεξαρτησία. Οι αξιωματούχοι της επιλέγονται με μια διαδικασία ψηφοφορίας που είναι ανοικτή σε όλους και διεξάγεται με μυστικότητα, όπως ορίζει η νομοθεσία. Ένας νόμος μπορεί να εξουσιοδοτεί τις τοπικές αρχές να εκτελούν κατασκευαστικά έργα, να παρέχουν υπηρεσίες ή να ασκούν τα καθήκοντά τους μέσω υποχρεωτικών ή εθελοντικών οργανώσεων τοπικών αρχών που διοικούνται από εκλεγμένα όργανα.

Το κράτος εποπτεύει τις τοπικές αρχές αποκλειστικά και μόνο για να διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τον νόμο και απαγορεύεται να παρεμποδίζει την αυτονομία τους και την απεριόριστη λήψη αποφάσεων. Η άσκηση του ελέγχου νομιμότητας τηρεί τους κανονισμούς που ορίζει η νομοθεσία. Οι πειθαρχικές ποινές κατά των εκλεγμένων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, εκτός από εκείνες που αφορούν την άμεση έκπτωση ή αναστολή, μπορούν να εφαρμοστούν μόνο με τη σύμφωνη γνώμη ενός συμβουλίου που αποτελείται από την πλειοψηφία των τακτικών δικαστών, όπως ορίζει ο νόμος.

Η κυβέρνηση καλείται από το Σύνταγμα να θεσπίσει νόμους, κανονισμούς και δημοσιονομικά μέτρα για την παροχή της οικονομικής ανεξαρτησίας και των πόρων που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων και την άσκηση της εξουσίας των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτό πρέπει να γίνει με παράλληλη διατήρηση της διαφάνειας στη διαχείριση αυτών των πόρων.

Η νομοθεσία πρέπει να θέτει κανονισμούς σχετικά με την κατανομή και τη διάδοση των φόρων ή των τελών που εισπράττονται από το κράτος προς όφελος των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τέλος, η μεταφορά αρμοδιοτήτων από τα κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του κράτους στην τοπική αυτοδιοίκηση απαιτεί τη μεταφορά των αντίστοιχων πόρων. Ένα καταστατικό καθορίζει τους κανονισμούς για τον προσδιορισμό και την ανάκτηση των τοπικών εσόδων απευθείας από τις οντότητες τοπικής αυτοδιοίκησης. (Άρθρο 102, Σύνταγμα της Ελλάδας)

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα αφορά τη λειτουργία δύο βαθμίδων οργανισμών, δηλαδή των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ και των δευτεροβάθμιων ΟΤΑ. Μπορούν να οριστούν ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν εντός μιας καθορισμένης γεωγραφικής περιοχής, με σκοπό τη ρύθμιση τοπικών θεμάτων εντός της δικαιοδοσίας τους (Μακρής, χ.χ.).

Οι Δήμοι και οι Κοινότητες, που λειτουργούσαν ως πρωτοβάθμιοι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης, καταργήθηκαν με το άρθρο 2 του νόμου αριθ. 3852/2010. Η λειτουργία των δήμων ρυθμίζεται κυρίως από τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (Ν. 3463/2006), ο οποίος συμπληρώνεται περαιτέρω από τον Ν. 3852/2010. Επιπλέον, όταν πρόκειται για γειτονικούς δήμους, υπάρχει συγκεκριμένη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 2 του Ν. 3853/2006 για την ενοποίησή τους σε ένα νέο Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Η διαδικασία αυτή είναι επίσης γνωστή ως σχέδιο «Καλλικράτης», το οποίο εισήχθη με το νόμο 3852/2010. Η αυτοδιοίκηση αναφέρεται στη ρύθμιση κατά την οποία κάθε ΟΤΑ διαθέτει τα δικά του διοικητικά όρια και υπάγεται σε ορισμένη γεωγραφική περιοχή. Εντός αυτής της περιοχής, ο ΟΤΑ εκτελεί τις νομικές της υποχρεώσεις (Μακρής, χ.χ.).

Κατά συνέπεια, ως αποτέλεσμα του προγράμματος «Καλλικράτης» (Νόμος 3852/2010) στην Ελλάδα, το οποίο οδήγησε στην ενοποίηση πολλών δήμων, το ισχύον σύστημα τοπικής αυτοδιοίκησης ορίζει ότι ο πρωτοβάθμιος φορέας τοπικής διακυβέρνησης είναι ο Δήμος, ενώ ο δευτεροβάθμιος φορέας διακυβέρνησης είναι η Περιφέρεια.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία, οι δήμοι χωρίζονται σε δημοτικές ενότητες και δημοτικές κοινότητες. Αυτές ταξινομούνται περαιτέρω σε δύο υποκατηγορίες: εδαφικές περιφέρειες που συνενώθηκαν με το πρόγραμμα Καποδίστριας και έχουν πληθυσμό που υπερβαίνει τους 2000 κατοίκους, και δήμοι με πληθυσμό που υπερβαίνει τους 100.000 κατοίκους. Επιπλέον, διαχωρίζονται περαιτέρω σε τοπικές κοινότητες που ευθυγραμμίζονται με τις εδαφικές περιφέρειες των τοπικών περιφερειών που ενοποιήθηκαν στον αναφερόμενο ΟΤΑ (Μακρής, χ.χ.).

Το άρθρο 75 του ΚΔΚ θεσπίζει τις πρωταρχικές ρυθμίσεις για τη λειτουργία της τοπικής αυτοδιοίκησης, ειδικά σε σχέση με την εφαρμογή των εννοιών της επικουρικότητας και της εγγύτητας. Επιπλέον, όπως αναφέρεται στο άρθρο 102 παρ. 2 του Συντάγματος, οι δήμοι τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα να χειρίζονται τα τοπικά θέματα που εμπίπτουν στα διοικητικά τους όρια και καθορίζονται ειδικά από τη νομοθεσία.

Κατά συνέπεια, οι Δήμοι είναι υπεύθυνοι για τη διοίκηση, τη διαχείριση και τον έλεγχο των τοπικών θεμάτων που δεν έχουν ανατεθεί σε άλλους δημόσιους νομικούς οργανισμούς, όπως το Κράτος ή οι Περιφέρειες. Ο ορισμός της έννοιας των τοπικών υποθέσεων δημιουργεί ιδιαίτερες προκλήσεις.

Οι τοπικές υποθέσεις αναφέρονται σε θέματα που δεν σχετίζονται με τη διαχείριση εθνικών ή περιφερειακών συμφερόντων ή με τις αρμοδιότητες μιας εξειδικευμένης νομικής οντότητας που είναι αφιερωμένη στην εκπλήρωση ενός συγκεκριμένου στόχου. Αντίθετα, η πρωταρχική εστίαση είναι η διασφάλιση, η προώθηση και η ενίσχυση των συμφερόντων των κατοίκων που υπάγονται στη δικαιοδοσία της τοπικής αρχής στην τοπική υπόθεση (Μακρής, χ.χ.).

B.2.1. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Α ΒΑΘΜΟΥ

Η φιλόδοξη μεταρρύθμιση με το πρόγραμμα Καποδίστριας ενίσχυσε σημαντικά την τοπική διακυβέρνηση, αλλά απέτυχε να δημιουργήσει οικονομικά ανεξάρτητους και αυτοσυντηρούμενους δήμους σε όλη την επικράτεια (Γιαννόπουλος, 2011).

Επιπλέον, δεν ανέπτυξε διοικητική ικανότητα με αποτελεσματικά οργανωμένες υπηρεσίες και εξειδικευμένο προσωπικό ικανό να αξιοποιήσει τις σύγχρονες

τεχνολογίες για την παροχή βελτιωμένων υπηρεσιών υψηλότερης ποιότητας. Επιπλέον, το κράτος απέτυχε να προσφέρει σημαντική βοήθεια στις νεοσύστατες τοπικές αρχές όσον αφορά την προγραμματική, οργανωτική και λειτουργική βελτίωση, καθώς και επαρκή χρηματοδότηση (Ζήκας, 2016).

Ακόμη, το κράτος δεν ακολούθησε μια προγραμματισμένη, συνεκτική και συνολική αναμόρφωση του διοικητικού συστήματος της χώρας, με αποτέλεσμα να μην έχει επιτευχθεί πλήρης πρόοδος σε κάθε στάδιο.

Επιπρόσθετα, το σύστημα τοπικής διακυβέρνησης παρέμεινε αμετάβλητο σε σημαντικό βαθμό. Κατά συνέπεια, καθιερώθηκαν ευρέως αποδεκτές πεποιθήσεις σχετικά με τον μετασχηματισμό της τοπικής αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης στο έθνος μας (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Οι πεποιθήσεις αυτές ήταν το αποτέλεσμα μιας εκτεταμένης περιόδου δημόσιου διαλόγου, επιστημονικής έρευνας και περισυλλογής. Με την ενσωμάτωση των διδαγμάτων από τις εγχώριες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες και τη μελέτη των πρακτικών άλλων ευρωπαϊκών εθνών, επιτεύχθηκε μια συνολική συμφωνία για τη δημιουργία μιας ισχυρής διοίκησης ικανής να διαχειριστεί τις αυξημένες ευθύνες (Ζήκας, 2016).

Η Νέα Αρχιτεκτονική επανέφερε την πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση μειώνοντας τον αριθμό των δήμων και καθιστώντας τους πιο ισχυρούς, χωρίς εξαιρέσεις, σε ολόκληρη τη χώρα. Οι νέοι δήμοι μπορούν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά στις σύγχρονες απαιτήσεις, χρησιμοποιώντας προηγμένη τεχνολογία και καινοτόμες διοικητικές προσεγγίσεις για τη διαχείριση των αυξημένων υποχρεώσεων (Γιαννόπουλος, 2011).

Η ενοποίηση των δήμων σε μεγαλύτερες γεωγραφικές οντότητες, με βάση τον πληθυσμό και το χώρο, επιτρέπει τη δημιουργία ενός πιο ισχυρού διοικητικού συστήματος. Το σύστημα αυτό εξυπηρετεί δύο πρωταρχικούς σκοπούς: την ενίσχυση της ικανότητας των δήμων για τοπική ανάπτυξη και την αποτελεσματική διαχείριση των υπηρεσιών, ιδίως στην καθημερινή ζωή των πολιτών, διασφαλίζοντας παράλληλα την ποιότητά τους (Ζήκας, 2016).

Η μείωση του αριθμού των δήμων περιλαμβάνει πλέον ολόκληρη την περιφέρεια Αττικής, η οποία αποτελείται από 102 δήμους και 20 κοινότητες, καθώς και τη Θεσσαλονίκη, η οποία έχει 45 δήμους (Γιαννόπουλος, 2011).

Εικόνα 1 Δήμοι ανά νομό σύμφωνα με μετασχηματισμό Καλλικράτη (Πηγή εικόνας: tanea.gr)

Το πρόγραμμα επικεντρώθηκε σε διάφορα σημαντικά στοιχεία, όπως η μείωση του αριθμού των δήμων σε 325 και των νομικών τους προσώπων κατά περίπου τα δύο τρίτα, η αντικατάσταση των 57 νομών ως δευτεροβάθμιων ΟΤΑ με 13 περιφέρειες, η δημιουργία αποκεντρωμένων διοικήσεων, η αλλαγή της χρηματοδότησης των ΟΤΑ, η παράταση της θητείας των οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης από τέσσερα σε πέντε χρόνια και η ανακατανομή των αρμοδιοτήτων σε διάφορα επίπεδα ήταν ορισμένες από τις σημαντικές αλλαγές που εισήχθησαν (Ζήκας, 2016).

	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΝΠΔΔ	ΝΠΙΔ	ΣΥΝΟΛΟ
1	ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ	37	35	72
2	ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	53	51	104
3	ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	41	58	99
4	ΚΡΗΤΗ	37	69	106
5	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	56	109	165
6	ΙΟΝΙΑ ΝΗΣΙΑ	20	16	36
7	ΘΕΣΣΑΛΙΑ	34	67	101
8	ΗΠΕΙΡΟΣ	32	37	69
9	ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ	16	35	51
10	ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ	46	46	92
11	ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ	18	18	36
12	ΑΤΤΙΚΗ	120	71	191
13	ΑΝΑΤ.ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ	31	57	88
	ΣΥΝΟΛΟ	541	669	1210

B.2.2. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ Β ΒΑΘΜΟΥ

Οι Δευτεροβάθμιες Αρχές που εισήχθησαν με το πρόγραμμα Καλλικράτης προέρχονται από την ενοποίηση των προγενέστερων Νομαρχιακών Αρχών, οι οποίες καταργήθηκαν. Η γεωγραφική επικράτεια των νεοσύστατων οργανισμών περιλαμβάνει τη συνδυασμένη εδαφική περιοχή των καταργούμενων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (Δρούτσα, 2014).

Οι δευτεροβάθμιοι αυτοδιοικητοί φορείς θα μετατραπούν σε περιφερειακές αυτοδιοικήσεις, με ποσότητα συγκρίσιμη με τις υφιστάμενες 13 διοικητικές περιοχές. Εφαρμόστηκαν ειδικά μέτρα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων μητροπολιτικού χαρακτήρα, ιδίως στην Αττική και τη Θεσσαλονίκη.

Στην περιφερειακή αυτοδιοίκηση, γνωστή και ως ΠΑ, ανατέθηκαν οι λειτουργίες της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης που εκτελούνται αποτελεσματικότερα σε περιφερειακό επίπεδο (Νικολαΐδου, 2018).

Η θητεία στους ΟΤΑ Β' Βαθμού καθορίζεται πλέον σε περίοδο πέντε (5) ετών. Το σύστημα της περιφερειακής διακυβέρνησης βασίζεται στις θεμελιώδεις θεσμικές επιλογές που ίσχυσαν και σχετικά με τους δήμους.

Το Περιφερειακό Συμβούλιο είναι το ανώτατο διοικητικό όργανο της Περιφέρειας και κατέχει πρωτογενή εξουσία στο πλαίσιο της Περιφερειακής Κυβέρνησης. Διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο τόσο στις εκτελεστικές λειτουργίες όσο και στην εποπτεία. Επιπλέον, αποτελείται από τον Περιφερειάρχη, τους Αντιπεριφερειάρχες και την Εκτελεστική Επιτροπή.

Ταυτόχρονα, έχουν δημιουργηθεί πρόσθετες οντότητες, συμπεριλαμβανομένου του Περιφερειακού Συμβουλίου Διαβούλευσης. Στο Συμβούλιο αυτό συμμετέχουν όχι μόνο ο Περιφερειάρχης, οι Αντιπεριφερειάρχες και οι επικεφαλής των περιφερειακών παρατάξεων, αλλά και οι δήμαρχοι των δήμων της περιφέρειας, εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών, μη κυβερνητικές οργανώσεις, οργανώσεις εργοδοτών, εργαζομένων, επαγγελματικές ενώσεις κ.ο.κ (Δρούτσα, 2014).

Επιπλέον, καταρτίζεται ένας ολοκληρωμένος οδικός χάρτης για τη λήψη αποφάσεων, ο οποίος περιλαμβάνει όλα τα βήματα και την ουσία των σχετικών διαδικασιών (όπως η διαβούλευση και η ηλεκτρονική διαβούλευση) (Νικολαΐδου, 2018).

Εικόνα 3 Οι περιφέρειες της Ελλάδας, Πρόγραμμα Καλλικράτης (Πηγή εικόνας: wikipedia.com)

Ο Περιφερειακός Διαμεσολαβητής λειτουργεί ως εκπρόσωπος τόσο των πολιτών όσο και των επιχειρήσεων. Ένα άτομο αναπτύσσει μια ξεχωριστή ετήσια έκθεση, η οποία παρουσιάζεται σε καθορισμένη δημόσια συγκέντρωση του Περιφερειακού Συμβουλίου και δημοσιεύεται στο Διαδίκτυο. Ο Περιφερειακός Διαμεσολαβητής, όπως και κάθε άλλη δημόσια αρχή, υπάγεται στη δικαιοδοσία του Διαμεσολαβητή και υπόκειται στον έλεγχό του (Δρούτσα, 2014).

B.3.ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΤΑ

B.3.1.ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΩΝ

Το πρόγραμμα ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ στόχευσε στην αποκατάσταση της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης με τη μείωση του αριθμού των δήμων και την αποτελεσματικότερη λειτουργία τους. Η επιλογή των δήμων αυτών βασίστηκε πλέον σε αντικειμενικά κριτήρια όπως η γεωγραφία, ο πληθυσμός και η ανάπτυξη. Οι δήμοι που τελικά συμπεριελήφθησαν στο πρόγραμμα αναμένονταν (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

1. να πληρούν σύγχρονα πρότυπα

2. να χρησιμοποιούν την τεχνολογία και τις σύγχρονες διοικητικές μεθόδους
3. να είναι έτοιμοι να αναλάβουν πρόσθετες αρμοδιότητες, ιδίως σε τομείς όπως η εκπαίδευση, η πρόνοια, η υγεία, η απασχόληση και ο πολεοδομικός σχεδιασμός.

Λαμβάνοντας υπόψη τους προαναφερθέντες παράγοντες, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της παροχής υπηρεσιών κοντά στον πολίτη και του τοπικού χαρακτήρα της τοπικής αυτοδιοίκησης Α' Βαθμού, και λαμβάνοντας υπόψη τα διευρυμένα διοικητικά όρια των νέων δήμων, χορηγήθηκαν αρκετές πρόσθετες αρμοδιότητες (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Οι αρμοδιότητες αυτές έχουν συμπεριληφθεί στους υφιστάμενους θεματικούς τομείς αρμοδιότητας που περιγράφονται στο άρθρο 75 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Σημαντική έμφαση δόθηκε:

1. στον πολεοδομικό σχεδιασμό
2. τον αγροτικό τομέα
3. τον αναπτυξιακό τομέα
4. τη λειτουργική υποστήριξη των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων
5. τον περιβαλλοντικό τομέα
6. την αποτελεσματική λειτουργία των πόλεων

Από 1-1-2013, οι Δήμοι ανέλαβαν συγκεκριμένα καθήκοντα στους τομείς της Γεωργίας, της Κτηνοτροφίας, της Αλιείας, της Δημόσιας Υγείας και της Προστασίας του Περιβάλλοντος. Η μεταρρύθμιση αυτή στόχευσε στη βελτίωση των επιχειρησιακών υποδομών και της τεχνογνωσίας του προσωπικού στους τομείς αυτούς (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Με αντίστοιχη απόφαση του εκάστοτε Δημοτικού Συμβουλίου εγκρίνεται ο Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δήμου με τον οποίο διαμορφώνονται οι Υπηρεσίες, οι Διευθύνσεις, τα Τμήματα καθώς και τις Αρμοδιότητες των Οργάνων του.

Επίσης, εκτός των ανωτέρω, και σύμφωνα με τον Κανονισμό του Οργανισμού δημιουργείται και το Αυτοτελές Τμήμα Διοικητικής Υποστήριξης Γενικού ή Εκτελεστικού Γραμματέα, στο οποίο υπάγεται και η Νομική Διεύθυνση του Οργανισμού. Όπως διαπιστώνουμε, η Νομική Υπηρεσία ασχολείται με τις τρεις κατηγορίες διοικητικών διαδικασιών του δημοσίου οι οποίες είναι:

- 1) Οι εξωστρεφείς διαδικασίες με αποδέκτες τους πολίτες και τις επιχειρήσεις όπως αδειοδοτήσεις, πιστοποιητικά κλπ.
- 2) Οι αμφιστρεφείς διαδικασίες (ή «μεικτές») οι οποίες περιλαμβάνουν ενέργειες προετοιμασίας εξωστρεφών διαδικασιών όπως ο σχεδιασμός και η προετοιμασία εξετάσεων για χορήγηση αδειών άσκησης επαγγέλματος, προετοιμασία προκηρύξεων για πλήρωση θέσεων, η ανάρτηση πινάκων για δικαιούχους επιδομάτων
- 3) Οι εσωστρεφείς διαδικασίες (ή «ενδοδιοικητικές») οι οποίες είναι ενέργειες της διοίκησης για την εύρυθμη λειτουργία της όπως ο ετήσιος προγραμματισμός προσλήψεων προσωπικού, μισθοδοσία υπαλλήλων, κατάρτιση του προϋπολογισμού κ.α.

Οι νέες αρμοδιότητες των Δήμων κατατάσσονται ανά τομέα ως ακολούθως (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

1.Περιβαλλοντικός Τομέας

Στον τομέα Περιβάλλοντος οι δήμοι αποκτούν αρκετές βασικές αρμοδιότητες, όπως (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

- η έκδοση οικοδομικών αδειών
- η εποπτεία της εφαρμογής των σχεδίων αστικής ανάπτυξης
- η παρακολούθηση τοπογραφικών διαγραμμάτων για πράξεις οικισμού και αναλογισμού
- η επίβλεψη τοπογραφικών μελετών για πράξεις εφαρμογής
- η διενέργεια προκαταρκτικής ανάπλασης περιοχών
- η εφαρμογή ειδικών σχεδίων αστικής ανάπτυξης και η διαχείριση στερεών αποβλήτων σε όλα τα στάδια.

2. Τομέας Ποιότητας Ζωής και Καλής Διακυβέρνησης των Πόλεων

Στον τομέα της Ποιότητας Ζωής και Καλής Διακυβέρνησης των Πόλεων περιλαμβάνονται πρόσθετες αρμοδιότητες, που αφορούν κυρίως:

- την αδειοδότηση της ίδρυσης και λειτουργίας αρτοποιείων
- την εγκατάσταση, λειτουργία και συντήρηση ανελκυστήρων
- τη σύσταση επιτροπής φιλικού διακανονισμού για την επίλυση διαφορών μεταξύ προμηθευτών, καταναλωτών και ενώσεων καταναλωτών
- τον καθορισμό των προδιαγραφών των στάσεων και των στεγάστρων για τους χώρους αναμονής επιβατών αστικών και υπεραστικών συγκοινωνιών
- την απαγόρευση δημιουργίας χώρων στάθμευσης σε ορισμένες περιοχές
- τη δημιουργία συστήματος στάθμευσης για την κατασκευή δημόσιων συγκοινωνιών

3. Τομέας Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης

Ο τομέας της Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης περιλαμβάνει διάφορες άμεσες υποχρεώσεις που ενισχύουν σημαντικά το πεδίο της Κοινωνικής Πρόνοιας. Έτσι, διευρύνεται το πεδίο της τοπικής παρέμβασης στην εκτέλεση των πολιτικών πρόνοιας στη χώρα, ευθυγραμμιζόμενο με τους κανόνες των εθνικών συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Συγκεκριμένα, οι Δήμοι είναι πλέον υπεύθυνοι για (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

- να επισημαίνουν τα απαιτούμενα προσόντα για την έκδοση πιστοποιητικών οικονομικής αδυναμίας
- την παροχή δωρεάν χρήσης κτιρίων σε περιπτώσεις παραμέλησης ή άλλων σημαντικών λόγων
- την έκδοση καρτών αναπηρίας
- την αρμοδιότητα για τη διεκπεραίωση των πληρωμών παροχών σε άτομα με σοβαρές παθήσεις υγείας (όπως τύφλωση, κώφωση, αφωνία και ανασφάλιστοι παραπληγικοί)

- τον προσδιορισμό των δικαιούχων για στεγαστική συνδρομή.

Προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων προστασίας της υγείας, το Πρόγραμμα Καλλικράτης περιλάμβανε σχέδιο μετατόπισης της αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης από τις Δ.Υ.ΠΕ. στους δήμους, με ιδιαίτερη έμφαση στις Πρωτοβάθμιες Μονάδες Υγείας (Π.Μ.Υ.). Η μεταφορά θα εκτελεστεί μέσω Προεδρικού Διατάγματος.

Η μεταφορά αυτή περιλαμβάνει τη μεταφορά αρμοδιοτήτων, καθώς και τη μεταφορά αντίστοιχων υπηρεσιών και οργανωτικών θέσεων. Επιπλέον, διευκόλυνε και τη μεταφορά των υφιστάμενων εργαζομένων. Τα προγράμματα δημόσιας υγείας μπορούν να υλοποιηθούν από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ή από άλλα Υπουργεία. Το κόστος αυτών των προγραμμάτων καλύπτεται άμεσα από τον προϋπολογισμό του αντίστοιχου Υπουργείου (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Επιπλέον, προγράμματα δημόσιας υγείας έκτακτης ανάγκης μπορούν να υλοποιηθούν με τη χρήση έκτακτης χρηματοδότησης, ενώ υπάρχουν και προγράμματα δημόσιας υγείας που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Οι Δήμοι, είναι επιφορτισμένοι με τον ρόλο:

- του συντονισμού της χορήγησης εμβολιασμών
- της επιβολής των υγειονομικών κανονισμών τόσο στα δημόσια όσο και στα ιδιωτικά σχολεία
- της ανάθεσης σε γιατρούς της διενέργειας ιατρικών εξετάσεων για επαγγελματίες και εργαζόμενους σε εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης προκειμένου να εκδίδονται βιβλιάρια υγείας.

4. Τομέας Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού

Στον τομέα της Παιδείας, του Πολιτισμού και του Αθλητισμού, οι Δήμοι αναλαμβάνουν κυρίως την ευθύνη για την ανάπτυξη και την εκτέλεση προγραμμάτων δια βίου μάθησης στο πλαίσιο του περιφερειακού σχεδιασμού. Είναι επίσης υπεύθυνοι για την παροχή εγκαταστάσεων για δημόσια σχολεία, είτε με την

κατασκευή νέων κτιρίων είτε με την ανακαίνιση των υφιστάμενων (εξαιρουμένης της Περιφέρειας Νοτιοανατολικής Ελλάδας).

Η αρμοδιότητα των Δήμων εκτείνεται σε θέματα που αφορούν:

- τη λειτουργία των σχολείων
- τη μεταφορά των μαθητών
- τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων για τους μαθητές
- την κατανομή κονδυλίων στις Σχολικές Επιτροπές για τη συντήρηση των σχολικών κτιρίων
- τον καθορισμό της δημόσιας χρήσης των σχολικών κτιρίων σε περίπτωση κλεισίματος
- τον διορισμό διοικήσεων για ιδρύματα που παρέχουν υποτροφίες.

Επιπλέον, σχετική υπουργική απόφαση ορίζει ότι η δημοτική εποπτεία ασκείται επί των εθνικών αθλητικών κέντρων. Η επιλογή των κέντρων αυτών καθορίζεται με βάση την προαναφερθείσα Κ.Υ.Α., λαμβάνοντας υπόψη την εδαφική αρμοδιότητα του αντίστοιχου δήμου στον οποίο βρίσκεται το αθλητικό κέντρο (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

5. Τομέας Αγροτικής Ανάπτυξης, Κτηνοτροφίας και Αλιείας

Έχει συσταθεί ένα αυτόνομο τμήμα με επίκεντρο την Αγροτική Ανάπτυξη, την Κτηνοτροφία και την Αλιεία για την ενίσχυση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των δήμων και των γεωργικών θεμάτων που εμπίπτουν στον έλεγχό τους. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, δημιουργούνται Γραφεία Αγροτικής Ανάπτυξης με διάφορες αρμοδιότητες. Αυτές περιλαμβάνουν την παροχή αξιολόγησης σχετικά με τον προσδιορισμό βιομηχανικών και επιχειρηματικών περιοχών (Β.Ε.Π.Ε.) και τη διεξαγωγή μελετών σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Είναι επίσης αρμόδια για το σχεδιασμό και την εκτέλεση τεχνικών έργων υποδομής που έχουν τοπική σημασία για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία. Η κατηγορία έργων αυτή περιλαμβάνει (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

- έργα που σχετίζονται με αγροτικούς δρόμους

- κατασκευή ταμιευτήρων
- βελτίωση βοσκοτόπων
- αποκατάσταση γης

Επιπλέον, τα γραφεία αυτά επιβλέπουν τις δραστηριότητες των Τοπικών Οργανώσεων Βελτίωσης (ΤΟΒ). Το Πρόγραμμα Καλλικράτης, μεταβιβάζει αρκετές αρμοδιότητες στον τομέα της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, καθώς και έναν άφθονο αριθμό αρμοδιοτήτων που αφορούν την αλιεία, οι οποίες προηγουμένως ασκούσαν από τις Νομαρχίες, λαμβάνοντας υπόψη την περιφερειακή τους εμβέλεια (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Σύμφωνα με την παράγραφο ΙΙ του άρθρου 75 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, οι δήμοι έχουν την αρμοδιότητα να εκτελούν καθήκοντα που σχετίζονται με το κράτος σε τοπικό επίπεδο. Τα καθήκοντα αυτά τους ανατίθενται προκειμένου να παρέχουν καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (Χλέπας, 2011).

Οι αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνουν (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010)

- διάφορα τοπικά θέματα, όπως θέματα οικογενειακής κατάστασης (πρόσληψη και αλλαγή ονόματος, εξελληνισμός ελληνικών ονομάτων για τους Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό, ομογενείς αλλοδαποί που αποκτούν την ελληνική ιθαγένεια και επιστρέφοντες ομογενείς με ελληνική ιθαγένεια)
- θέματα που αφορούν την αδειοδότηση υπεραγορών για το λιανικό εμπόριο, την υπαίθρια πλανόδια πώληση, τη διοργάνωση εκθέσεων, καθώς και την ίδρυση και λειτουργία λαϊκών αγορών

Περιλαμβάνει επίσης αρμοδιότητες που αφορούν την εφαρμογή των υφιστάμενων νόμων σχετικά με την έκδοση αδειών λειτουργίας περιπτέρων, τον καθορισμό του ωραρίου λειτουργίας, του μεσημεριανού ωραρίου και του ωραρίου κλεισίματος των φαρμακείων και τη σύσταση επιτροπών για τη ρύθμιση των πωλητών, των παραγωγών και των επαγγελματιών στις λαϊκές αγορές.

Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι αυτές οι συμπληρωματικές αρχές είναι αλληλένδετες, όπως προκύπτει από την επόμενη διάταξη, και εφαρμόζονται άμεσα

από τους δήμους. Επιπλέον, ορισμένες άλλες αρμοδιότητες που προηγουμένως ασκούσαν από τις Νομαρχίες θα μεταφερθούν πλέον στους Δήμους, καθώς είναι καταλληλότερες για τοπική διαχείριση. Ένα αξιοσημείωτο στοιχείο αυτών των αρμοδιοτήτων είναι ότι δεν συνδέονται με την άμεση χρήση τους, αλλά με τη συνεχή οργάνωσή τους. Αυτό γίνεται για να διασφαλιστεί η διαθεσιμότητα της απαιτούμενης υλικοτεχνικής υποδομής και του ανθρώπινου δυναμικού (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Για την ανάληψη των παραπάνω εκτεταμένων αρμοδιοτήτων στους Δήμους, όπως ήταν αναμενόμενο, αποφασίστηκε μετακίνηση προσωπικού σε δήμους με σκοπό την εφαρμογή πρόσθετων αρχών και μέτρων.

Το προσωπικό της Επιτροπής αποφασίστηκε να μετατεθεί σε προσωρινές θέσεις εντός της Επιτροπής, όπως περιγράφεται στις παραγράφους 1 και 2. Σύμφωνα με το άρθρο 95, στους δήμους όπου λειτουργούσαν αποκεντρωμένες υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων με υποχρεώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1α, οι υπηρεσίες αυτές καταργήθηκαν και οι αρμοδιότητές τους μεταφέρθηκαν στους οικείους δήμους από την 1η Ιανουαρίου 2011 (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Το προσωπικό που εργαζόταν στις καταργούμενες υπηρεσίες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων μεταφέρθηκε για να στελεχώσει τις αντίστοιχες υπηρεσίες των παραπάνω δήμων. Οι υπάλληλοι μετακινήθηκαν στον αντίστοιχο δήμο όπου λειτουργούσε προηγουμένως η αποκεντρωμένη υπηρεσία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 1 έως 7 του άρθρου 257 του νόμου.

Οι σχετικές ρήτρες του Καλλικράτη σχετικά με τις μετακινήσεις εργαζομένων διευκολύνουν την διαδικασία και περιλαμβάνουν τις ακόλουθες (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

(α) Εθελούσια μετάταξη: σύμφωνα με την επιθυμία του υπαλλήλου (παράγραφος 1) αποφασίζεται η μετακίνησή του από την ΕΑ στην ΑΤΑ.

(β) Σε περίπτωση μεταφοράς του συνόλου των αρμοδιοτήτων ενός κλάδου, εφόσον δεν είναι εφικτή η μεταφορά του αναγκαίου προσωπικού για την άσκηση των

αρμοδιοτήτων της προηγούμενης παραγράφου και εφόσον δεν είναι δυνατή η μεταφορά του συνόλου του αναγκαίου προσωπικού για την άσκηση των αρμοδιοτήτων σε συγκεκριμένο κλάδο, στην ίδια υπηρεσιακή μονάδα μεταφέρονται με νόμο οι υπάλληλοι που κατείχαν μόνιμες ή προσωποπαγείς θέσεις στην οικεία υπηρεσιακή μονάδα και σε περίπτωση μη κατανομής μόνιμων θέσεων οι υπάλληλοι που υπηρετούσαν από 1.1.2009.

Την 1η Ιανουαρίου 2010, οι υπηρεσιακές μονάδες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, μαζί με τους αντίστοιχους τομείς και ειδικότητες, μεταφέρθηκαν αυτοδικαίως στον αντίστοιχο δήμο που έδρευε στην έδρα του νομού. Η ανωτέρω μεταφορά πραγματοποιήθηκε με επίσημη δήλωση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

γ) Σε περίπτωση μεταβίβασης συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων σε άλλο δήμο, ο δήμος της έδρας του νομού κλήθηκε να υποβάλει σχετικό αίτημα στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Περιφέρειας. Το αίτημα αυτό αφορούσε στη μεταφορά καθορισμένου αριθμού υπαλλήλων που κατείχαν στο παρελθόν θέσεις στις αντίστοιχες υπηρεσιακές μονάδες και διέθεταν την απαραίτητη τεχνογνωσία στους αντίστοιχους τομείς.

Η υποβολή του αιτήματος έπρεπε να γίνει μετά τη λήψη απόφασης από το οικείο δημοτικό συμβούλιο, η οποία έπρεπε να ληφθεί εντός ενός μηνός από την ανάληψη των καθηκόντων των νέων δημοτικών αρχών (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Η τοπική αυτοδιοίκηση στη δικαιοδοσία όπου λειτουργούσε προηγουμένως η υπηρεσία ανέλαβε και την ευθύνη για την παροχή διοικητικής υποστήριξης. Σε περίπτωση που οι δήμοι δεν διέθεταν την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό για την άσκηση των ανατιθέμενων πρόσθετων αρμοδιοτήτων τους, όπως οι τεχνικές υπηρεσίες, ο δήμος της έδρας του νομού ή ο πλησιέστερος δήμος του ίδιου νομού κλήθηκε να αναλάβει τις αρμοδιότητες αυτές, παρέχοντας πλήρη διοικητική υποστήριξη μέσω των αντίστοιχων υπηρεσιών.

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώχθηκε η δημιουργία της απαιτούμενης οργανωτικής και λειτουργικής υποδομής των διοικητικών μονάδων. Αυτό επέτρεψε στους δήμους να ασκήσουν αποτελεσματικά τις πρόσθετες αρμοδιότητες που τους είχαν ανατεθεί, αρχής γενομένης από την 1η Ιανουαρίου 2011 για ορισμένες

αρμοδιότητες και από την 1η Ιανουαρίου 2013 για ορισμένες τομεακές αρμοδιότητες (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Ο κύριος στόχος ήταν η βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες. Ο κανόνας έπρεπε να λάβει υπόψη στην προσπάθεια πρόσληψης έμπειρων και ικανών προσώπων για τους Δήμους. Το προσωπικό αυτό θα προερχόταν τόσο από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση όσο και από την Κρατική Περιφέρεια, σύμφωνα με τις αναλυτικότερες διατάξεις που περιγράφονται στα άρθρα 257 και 258 (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Τα δικαιώματα που μεταβιβάστηκαν στους Δήμους, όπως αυτά προβλέπονται στο άρθρο 94 του Ν. 3852/2010 ορίζουν ότι από την 1η Ιανουαρίου 2011 οι δήμοι της έδρας του νομού άρχισαν να ασκούν τις αρμοδιότητες που περιγράφονται στο άρθρο 95 του νόμου. Επιπλέον, ενεργούν πλέον για λογαριασμό άλλων δήμων του ίδιου νομού που δεν διαθέτουν την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 95 του νόμου (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Οι δήμοι της έδρας του νομού, σύμφωνα με τα οριζόμενα, έχουν την αρμοδιότητα χορήγησης οικοδομικών αδειών για όλους τους υπόλοιπους δήμους του ίδιου νομού, εκτός από τις δημοτικές ενότητες που έχουν τα ίδια όρια με τους καταργούμενους δήμους του ν. 3852/2010. Η αρμοδιότητα για τις συγκεκριμένες δημοτικές ενότητες είχε χορηγηθεί προηγουμένως με προεδρικό διάταγμα σύμφωνα με το άρθρο 61 του ν. 3852/2010 (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, οι οποίες είχαν ορισμένες αρμοδιότητες μεταφέρθηκαν πλέον στις υπηρεσίες του νεοσύστατου δήμου, όπως ορίζεται στο ν. 3852/2010. Οι υπηρεσίες αυτές, μαζί με την έδρα τους, λειτουργούν στην ίδια εδαφική περιφέρεια και περιλαμβάνουν τις δημοτικές ενότητες εντός αυτής.

Όλος ο τεχνικός, μηχανολογικός και λοιπός εξοπλισμός που ανήκε στην καταργούμενη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και αξιοποιήθηκε από τις προαναφερθείσες νομαρχιακές υπηρεσίες μεταβιβάστηκε στους δήμους που είναι αρμόδιοι για την άσκηση των αντίστοιχων καθηκόντων τους. Ακόμη, δημιουργήθηκε

πρωτόκολλο από μεικτή επιτροπή αποτελούμενη από στελέχη της οικείας Περιφέρειας και του Δήμου για τη διεκπεραίωση της παράδοσης και παραλαβής του εξοπλισμού. Η επιτροπή αυτή συστάθηκε εντός μηνός από τον διορισμό τους, με κοινή απόφαση του Περιφερειάρχη και του Δημάρχου (Χλέπας, 2011).

Στη συνέχεια, αναλήφθηκαν ευθύνες για την πραγματοποίηση των απαραίτητων ενημερώσεων στα κτηματολόγια. Οι εμπλεκόμενοι δήμοι ανέλαβαν τις περιουσιακές και χρεωστικές σχέσεις που σχετίζονται αποκλειστικά με τις εν λόγω υπηρεσίες καθώς και όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές τις σχέσεις και συνέχισαν να συμμετέχουν σε τυχόν συνεχιζόμενες νομικές ενέργειες (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α'/7.6.2010).

Ο δήμος της έδρας του νομού είχε το χρονικό περιθώριο να εφαρμόσει τις εξουσίες που περιγράφονται στη σχετική νομοθεσία μόνο για την πλήρη υποστήριξη των άλλων δήμων για μέγιστο χρονικό διάστημα δύο ετών, με τη λήξη του διαστήματος προσαρμογής να σηματοδοτείται την εγκατάσταση των νεοεκλεγέντων οργάνων. Κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, οι δήμοι του νομού κλήθηκαν να οργανώσουν τις κατάλληλες υπηρεσίες (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ		ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ			ΣΥΝΟΛΟ	%
	ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΕΣ Δ/ΝΣΕΙΣ	ΝΠΔΔ	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ	ΔΗΜΟΙ Κ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ		
Δόμηση, Χωροταξία	2	2	1	32	59	96	22,43
Φυσικό Περιβάλλον	4	22	1	2	7	36	8,41
Πολιτιστικό Περιβάλλον	4					4	0,93
Έργα, Προμήθειες, Συμβάσεις	1	3	8	3	23	38	8,88
Άδειες Επιχειρήσεων, Άσκησης Επαγγελματιών	1	4	1	7	7	20	4,67
Υγεία, Πρόνοια	2		14	4	3	23	5,37
Ασφάλιση, Απασχόληση	4	12		1	5	22	5,14
Εκπαίδευση, Κατάρτιση	9	2	18			29	6,78
Μεταφορές, Επικοινωνίες	1	1	2	2		6	1,40
Αναπτυξιακά και λοιπά Προγράμματα	2	2	1	2		7	1,64
Δημόσια Περιουσία-Εσοδα	1	0	2	1	5	9	2,10
Αλλοδαποί, Μετανάστευση, Ιθαγένεια		2	0		4	6	1,40
Οργάνωση, Λειτουργία Υπηρεσιών	17	8	21	6	15	67	15,65
Λοιπά θέματα ΟΤΑ Α' βαθμού					65	65	15,19
ΣΥΝΟΛΟ	48	58	69	60	193	42	100,00
%	11,21	13,55	16,12	14,02	45,09	10,00	

Εικόνα 4 Καθήκοντα Κεντρικής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δρούτσα, 2014)

B.3.2.ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Η δεύτερη βαθμίδα της αυτοδιοίκησης ανασυγκροτείται σε λιγότερες και ισχυρότερες μονάδες. Αυτό συνάδει με την αναθεωρημένη διάταξη 102(1) του Συντάγματος, η οποία επιτρέπει την ανάθεση ορισμένων κρατικών αρμοδιοτήτων στις τοπικές αρχές. Στόχος είναι η δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος διακυβέρνησης που θα περιλαμβάνει:

1. εσωτερική αποκέντρωση
2. φορολογική χειραφέτηση
3. υιοθέτηση σύγχρονων και αποτελεσματικών διοικητικών μεθόδων

Ως το δεύτερο επίπεδο αυτοδιοίκησης, η Περιφέρεια μπορεί πλέον να επιτελέσει την ειδική αποστολή της χωρίς εμπόδια. Η εισαγωγή της νομοθεσίας οδήγησε στην ανάληψη αρμοδιοτήτων από τις Περιφέρειες (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Πρώτον, οι υπηρεσίες και οι αρμοδιότητες των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που καταργήθηκαν, με εξαίρεση αυτές που πέρασαν στους Δήμους.

Κατά συνέπεια, η Περιφέρεια ασκεί σήμερα σημαντικές αρμοδιότητες, εξαιρουμένων εκείνων που θα έπρεπε να μεταβιβαστούν σε αποκεντρωμένα κρατικά όργανα, προκειμένου να διατηρηθεί μια ενιαία κρατική πολιτική σε όλη την επικράτεια (Χλέπας, 2011). Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνονται:

1. ο χωροταξικός σχεδιασμός
2. ο πολεοδομικός σχεδιασμός,
3. η δασοκομία
4. η μεταναστευτική πολιτική

Η Περιφέρεια αποκτά κεντρικό ρόλο στον αναπτυξιακό σχεδιασμό, με τη συμβολή της σε έργα και υποδομές να καθίσταται απαραίτητη. Μια σημαντική προϋπόθεση είναι ότι οι νέες περιφέρειες θα πρέπει να διαθέτουν αρκετούς εργαζόμενους. Επιπλέον, είναι ζωτικής σημασίας η αξιοποίηση της εμπειρίας και της γνώσης που έχουν αποκτήσει οι διάφορες υπηρεσίες των κρατικών περιφερειών, ορισμένες από τις οποίες μετακινούνται μαζί με το προσωπικό και τους πόρους τους (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Για τον μεθοδικό προσδιορισμό των υποχρεώσεων που θα φέρει εις πέρας η Περιφέρεια, έχει γίνει προσπάθεια να ενταχθούν κατά βασικούς τομείς.

Οι προαναφερόμενοι τομείς κατηγοριοποιούνται σε:

- Σχεδιασμός και ανάπτυξη
- Γεωργία και κτηνοτροφία
- Απασχόληση, εμπόριο και τουρισμός
- Μεταφορές και επικοινωνίες
- Επαρκής χωροταξικός σχεδιασμός και περιβαλλοντικές εργασίες
- Υγεία
- Εκπαίδευση, πολιτισμός και αθλητισμός
- Πολιτική προστασία και διοίκηση

Προκειμένου να καθοριστούν με σαφήνεια οι αρμοδιότητες των προαναφερθέντων τομέων, επιλέχθηκε μια συγκεκριμένη απαρίθμηση των ασκούμενων αρμοδιοτήτων αντί μιας γενικής θεματικής αναφοράς. Η προσέγγιση αυτή δημιουργεί το τεκμήριο ότι η Περιφέρεια ασκεί όλες τις υπερτοπικές αρμοδιότητες, εκτός εάν αυτές έχουν ανατεθεί στην αποκεντρωμένη κρατική διοίκηση με τυπικό ή ουσιαστικό νόμο (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Επιπλέον, ο ακριβής προσδιορισμός τους εξυπηρετεί τον σκοπό της δημιουργίας ασφάλειας δικαίου και της αποφυγής οποιασδήποτε επικάλυψης ή σύγχυσης των λειτουργιών τους. Ακόμη, επιτρέπει στους πολίτες να εντοπίζουν εύκολα την κατάλληλη αρχή στην οποία μπορούν να απευθυνθούν για τα αιτήματά τους και να αναζητήσουν λύση για τυχόν προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσουν (Χλέπας, 2011).

1. Τμήμα για το σχεδιασμό και την υλοποίηση αναπτυξιακών έργων

Ο τομέας του αναπτυξιακού σχεδιασμού επιδιώκει να αντιμετωπίσει το υφιστάμενο κατακερματισμένο διοικητικό πλαίσιο, το οποίο εμποδίζει την πρόοδο της χώρας, αξιοποιώντας τη νέα θεσμική θέση της Περιφέρειας. Σκοπός του είναι να προωθήσει τους εθνικούς στρατηγικούς στόχους, εποπτεύοντας και δίνοντας έμφαση σε γενικά και ειδικά θέματα στις αρμόδιες αρχές (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Τα θέματα αυτά αφορούν τις αναγκαίες ενέργειες που απαιτούνται για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων. Στόχος είναι η προώθηση αναπτυξιακών πρωτοβουλιών σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, προκειμένου να βελτιωθεί η διαχείριση, ο έλεγχος και η υλοποίηση των αναπτυξιακών έργων κατά την προγραμματική περίοδο 2007-2013. Αυτό επιτυγχάνεται με:

- την αποτελεσματική διαχείριση των δημόσιων πόρων
- την αξιοποίηση των τοπικών και περιφερειακών πλεονεκτημάτων
- την αντιμετώπιση των τοπικών αναγκών.

Η Περιφέρεια είναι υπεύθυνη για τη διενέργεια ολοκληρωμένων και εξειδικευμένων αναπτυξιακών αναλύσεων, που περιλαμβάνουν τη συλλογή, ανάλυση και τεκμηρίωση

γεωγραφικών, δημογραφικών, οικονομικών, κοινωνικών και άλλων σχετικών δεδομένων που την αφορούν. Επιπλέον, είναι επιφορτισμένη με την εποπτεία και την αξιολόγηση της στρατηγικής ανάπτυξης και εκτέλεσης όλων των σχετικών οικονομικών και θεσμικών πρωτοβουλιών (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Ακόμη, είναι υπεύθυνη για την ολοκλήρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, εγγυάται την έγκρισή του και επιβλέπει την εκτέλεσή του. Επιπρόσθετα, επιβλέπει τους διαδικασίες που αφορούν την ενσωμάτωση των λειτουργιών του Περιφερειακού Επιχειρησιακού Προγράμματος. Είναι τους υπεύθυνη για την υποβολή εισηγήσεων τους το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας σχετικά με τη χρηματοδότηση των έργων που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και των συγχρηματοδοτούμενων έργων(Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

Η Περιφέρεια υποβάλλει εισηγήσεις στους κεντρικούς φορείς του δημόσιου τομέα σχετικά με έργα και μέτρα πολιτικής εθνικής σημασίας που αφορούν την Περιφέρεια και εντάσσονται στο μεσοπρόθεσμο εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα. Επιπλέον, εποπτεύει τους φορείς εκτέλεσης και επιβλέπει την εκτέλεση του αναπτυξιακού προγράμματος στην Περιφέρεια. Ο φορέας παρέχει την άποψή του για κάθε θέμα τοπικής ή ευρύτερης σημασίας για το οποίο του ζητείται να παράσχει συμβολή (Χλέπας, 2011).

Η Περιφέρεια πλέον (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010) :

- συγκροτεί Περιφερειακές Συμβουλευτικές Επιτροπές για να παρέχουν την αξιολόγησή τους επί των επενδυτικών αιτήσεων σύμφωνα με τη σχετική αναπτυξιακή νομοθεσία.
- αξιολογεί και προωθεί επενδυτικές προτάσεις ιδιωτικών επιχειρήσεων εντός της δικαιοδοσίας του.
- συστήνει περιφερειακά όργανα ελέγχου των επενδύσεων για την επαλήθευση των δαπανών και της εκτέλεσης των εγκεκριμένων έργων.
- χορηγεί επενδυτικά κεφάλαια και ελέγχει την έναρξη της παραγωγής.
- τεκμηριώνει τις νεοδημιουργηθείσες ευκαιρίες απασχόλησης που προκύπτουν από την εκτέλεση των εγκεκριμένων πρωτοβουλιών.

- τροποποιεί ριζικά και επαναπροσδιορίζει την όλη δομή και λειτουργία των Περιφερειακών Ταμείων Ανάπτυξης στη χώρα.

2.Κύριος αναπτυξιακός τομέας

Όσον αφορά τον κύριο τομέα ανάπτυξης, ο οποίος περιλαμβάνει τη γεωργία και την κτηνοτροφία, οι Περιφέρειες διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στον ετήσιο και πολυετή αναπτυξιακό σχεδιασμό. Οι Περιφερειακές Αρχές έχουν αναλάβει σημαντικό μέρος των λειτουργιών που παλαιότερα κατείχαν τόσο οι Κρατικές Περιφέρειες όσο και οι Νομαρχίες (Χλέπας, 2011).

Οι Περιφέρειες αναλαμβάνουν διάφορες αρμοδιότητες, όπως (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

- η προετοιμασία, η εφαρμογή και η αξιολόγηση αναπτυξιακών σχεδίων και μέτρων
- ο σχεδιασμός, η παρακολούθηση και η εκτέλεση έργων υποδομής
- η ενσωμάτωση επενδυτικών σχεδίων σε προγράμματα γεωργίας και κτηνοτροφίας
- η διασφάλιση και η ενίσχυση της φυτικής και ζωικής παραγωγής και η βελτίωση της οργάνωσης των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Εξίσου σημαντική είναι η ανάθεση εποπτικών αρμοδιοτήτων στους Γενικούς Οργανισμούς Εγγείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.), μαζί με την εφαρμογή της εποπτείας του Αρδευτικού Οργανισμού Στυμφαλίας και του Αρδευτικού Οργανισμού Κοπαΐδας.

Επιπλέον, διαθέτουν την αρμοδιότητα λήψης αποφάσεων σχετικά με τη διοίκηση, τη διαχείριση και την αξιοποίηση των ιχθυοτροφικών υδάτων στο σύνολό τους (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

3.Τομέας που επικεντρώνεται στους φυσικούς πόρους, την ενέργεια και τη βιομηχανία

Η διαχείριση των υδάτινων πόρων και η προστασία των υδάτων αποκτούν ιδιαίτερη σημασία σε σχέση με τους φυσικούς πόρους, την ενέργεια και τον τομέα της

βιομηχανίας. Στην Περιφέρεια ανατίθενται ορισμένες αρμοδιότητες με βάση την αναπτυξιακή τους διάσταση.

Στο πλαίσιο του τομέα αυτού, ο υποτομέας του ορυκτού πλούτου περιλαμβάνει διάφορες δραστηριότητες, όπως (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

- ο προσδιορισμός και ο επαναπροσδιορισμός των λατομικών περιοχών
- η έκδοση αδειών μεταλλευτικής έρευνας
- η χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης για ιδιόκτητα λατομεία αδρανών υλικών, αργίλων και σχιστόλιθου
- η άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας ηλεκτρικού και μηχανολογικού εξοπλισμού για λατομεία αδρανών υλικών
- οι αντίστοιχοι κανονισμοί που διέπουν την εξόρυξη ορυκτών πόρων.

Ο υποτομέας της ενέργειας περιλαμβάνει διάφορους τομείς εμπειρογνωμοσύνης, που εστιάζουν κυρίως στην αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, όπως (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

- η ηλιακή
- η αιολική
- η γεωθερμική ενέργεια

Αυτό περιλαμβάνει:

1. την έκδοση αδειών για την εγκατάσταση ενεργειακών συστημάτων για σκοπούς θέρμανσης ή ψύξης σε κτίρια
2. την έγκριση της ίδρυσης και λειτουργίας εφεδρικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και τη χορήγηση αδειών για την επέκταση ή την ίδρυση σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Επιπλέον, υπάρχουν και άλλες ειδικές αρμοδιότητες που εμπίπτουν στον εν λόγω υποτομέα.

Ακόμη, ο υποτομέας Βιομηχανία περιλαμβάνει τις αρμοδιότητες της Κρατικής Διοίκησης, οι οποίες μεταφέρθηκαν στις Νομαρχίες κυρίως με το διάταγμα 78/2006 (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

4. Τομέας εμπορίου

Στον τομέα του εμπορίου, οι Περιφέρειες διαθέτουν αρμοδιότητες που αφορούν (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010):

- την εποπτεία και τη ρύθμιση των εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιρειών
- την παρακολούθηση των εμπορικών δραστηριοτήτων
- την έκδοση αδειών για την ανάληψη εμπορικών δραστηριοτήτων
- τον συντονισμό των εμπορικών εκθέσεων
- την επιβολή ελέγχων και την επιβολή κυρώσεων, σύμφωνα με τους κανονισμούς για τη διασφάλιση των συμφερόντων των καταναλωτών.

Όσον αφορά τον τουρισμό, η Περιφέρεια συνεργάζεται με τον ΕΟΤ (Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού) και τους δήμους για τη χάραξη στρατηγικής, την προώθηση και την ενίσχυση του τουρισμού στην περιοχή (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

5. Τομέας μεταφορών και επικοινωνιών

Στον τομέα των μεταφορών και των επικοινωνιών, πραγματοποιείται η μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων που συνδέονται με διάφορες άδειες. Συγκεκριμένα, αυτός ο τομέας περιλαμβάνει:

- τη διενέργεια τακτικών τεχνικών ελέγχων των μηχανοκίνητων οχημάτων από τις Αρχές Δημόσιων Μεταφορών σε κάθε νομό
- Τον έλεγχο των ΚΤΕΟ
- τον καθορισμό του αριθμού των νέων επιβατικών αυτοκινήτων που απαιτούνται για τις δημόσιες μεταφορές σε κάθε νομό
- την τήρηση μητρώου αδειών για τις δημόσιες μεταφορές

- την έκδοση και ανάκληση αδειών για την ίδρυση και λειτουργία πρατηρίων καυσίμων και υγραερίου
- τη χορήγηση αδειών σε άτομα για να εργαστούν ως οδικοί μεταφορείς τόσο επιβατών όσο και εμπορευμάτων.

Επιπλέον, στον τομέα των επικοινωνιών, υπάρχει η δυνατότητα έκδοσης αδειών για την ίδρυση και λειτουργία σταθμών CB, καθώς και η άσκηση συναφών αρμοδιοτήτων, όπως η χορήγηση αδειών για την κατασκευή, εγκατάσταση και λειτουργία ερασιτεχνικών και πειραματικών ραδιοφωνικών σταθμών.

Αυτό περιλαμβάνει επίσης την επιβολή διοικητικών κυρώσεων για όσους παραβιάζουν τους κανονισμούς που αφορούν τη λειτουργία ερασιτεχνικών και πειραματικών ραδιοφωνικών σταθμών, ειδικών ραδιοδικτύων, ραδιοφωνικών σταθμών CB και των αντίστοιχων τηλεπικοινωνιακών συστημάτων (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

6. Τομέας έργων, χωροταξίας και περιβάλλοντος

Ο Τομέας Έργων - Χωροταξίας - Περιβάλλοντος περιλαμβάνει σημαντικά καθήκοντα που παλαιότερα ασκούνταν από την Κρατική Περιφέρεια και πλέον έχουν ανατεθεί στην Περιφέρεια λόγω της κομβικής σημασίας τους στη διαμόρφωση της αναπτυξιακής πολιτικής της (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α'/7.6.2010).

Ο υποτομέας έργων είναι ειδικά επιφορτισμένος με:

- την κατασκευή
- συντήρηση
- ανακαίνιση

των οδικών αξόνων, οι οποίοι υπάγονται στην αρμοδιότητα της Κρατικής Περιφέρειας και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων.

Επιπλέον, είναι αρμόδιος για την επίβλεψη (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

1. του σχεδιασμού έργων μεταφορών, αντιπλημμυρικής προστασίας, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λιμενικών έργων.
2. της μελέτης έργων μεταφορών, αντιπλημμυρικής προστασίας, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λιμενικών έργων.
3. της κατασκευής έργων μεταφορών, αντιπλημμυρικής προστασίας, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λιμενικών έργων.
4. της συντήρησης έργων μεταφορών, αντιπλημμυρικής προστασίας, κτιριακών, ηλεκτρομηχανολογικών και λιμενικών έργων.

Διεξάγει επίσης κυκλοφοριακές μελέτες, αντιμετωπίζει θέματα οδικής κυκλοφορίας, διαχειρίζεται ειδικά έργα περιφερειακού επιπέδου που αναλαμβάνει η Ε.Υ.Δ.Ε., καταρτίζει σχέδια προγραμμάτων για την εκτέλεση έργων και χειρίζεται άλλα συναφή καθήκοντα (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Στον τομέα του χωροταξικού σχεδιασμού και του περιβάλλοντος, οι αναγκαίες αρμοδιότητες ευθυγραμμίστηκαν με τα νομολογιακά πορίσματα του Συμβουλίου της Επικρατείας, ώστε να αποφευχθούν τυχόν ζητήματα συνταγματικής συμβατότητας κατά την άσκησή τους από τις κατώτερες τοπικές αρχές.

Συγκεκριμένα, ο ρόλος του Περιφερειακού Συμβουλίου περιλαμβάνει την παροχή γνωμοδότησης επί της χωροθέτησης των Β.Ι.Ο.Π.Α., καθώς και πολλαπλές γνωμοδοτήσεις κατά τη διαδικασία κατάρτισης των περιφερειακών χωροταξικών σχεδίων. Επίσης, παρακολουθούν την εφαρμογή των γενικών πολεοδομικών σχεδίων, των περιφερειακών αναπτυξιακών σχεδίων και των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων που περιέχουν αμίαντο. Επιπλέον, χορηγούν άδειες για την απόθεση ή την αποθήκευση αποβλήτων που περιέχουν αμίαντο και γνωμοδοτούν για τον χαρακτηρισμό περιοχών ως ΠΟΠ (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α' /7.6.2010).

Ένα κρίσιμο καθήκον είναι η διαμόρφωση και έγκριση του περιφερειακού σχεδίου διαχείρισης στερεών αποβλήτων, ευθυγραμμισμένου με το αντίστοιχο εθνικό σχέδιο.

Αυτό εστιάζει κυρίως στην ανάλυση και τον καθορισμό των τεχνικών διαχείρισης αποβλήτων και την τοποθέτηση των απαιτούμενων υποδομών. Ο σχεδιασμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις κοινωνικές, οικονομικές, τεχνικές, περιβαλλοντικές και μοναδικές συνθήκες κάθε περιοχής (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

7. Τομέας υγειονομικής περίθαλψης και κοινωνικών υπηρεσιών

Τα πρωταρχικά καθήκοντα που αφορούν τον τομέα της υγείας και της πρόνοιας, τα οποία επί του παρόντος εκτελούνται από τις Περιφέρειες, περιλαμβάνουν, χωρίς να περιορίζονται σε αυτά, τα ακόλουθα καθήκοντα (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010):

1. Την εκτέλεση των αρμοδιοτήτων που ασκούσαν προηγουμένως από τις Δημόσιες Υγειονομικές Περιφέρειες (Δ.Υ.ΠΕ.) και το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κατά τη μεταφορά τους.
2. Την έκδοση, αναθεώρηση και ανάκληση των αδειών ίδρυσης και λειτουργίας ιδιωτικών κλινικών, καθώς και την άδεια μεταφοράς τους, καθώς και την εποπτεία και τον έλεγχο των παρεχόμενων από αυτές υπηρεσιών υγείας, που διενεργούνται από κοινού από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Επιπλέον, παρέχονται εξουσίες για την αδειοδότηση συγκεκριμένων κατηγοριών ιατρικών επαγγελματιών και διαγνωστικών κέντρων.

Επίσης, στις αρμοδιότητες περιλαμβάνονται:

- ✓ Η έκδοση άδειας εισαγωγής για την εγκατάσταση και λειτουργία συσκευών παραγωγής ιονίζουσας ακτινοβολίας για ιατρικούς λόγους, καθώς και για την εγκατάσταση και λειτουργία εργαστηρίων ραδιοϊσοτόπων για ιατρικές χρήσεις.
- ✓ Η επιβολή κυρώσεων στους επαγγελματίες του ιατρικού κλάδου, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που περιγράφονται στο π.δ. 470/1983 (ΦΕΚ 179, Α).
- ✓ Η επιβολή κυρώσεων σε ιατρούς και οδοντιάτρους που συνταγογραφούν φάρμακα με κανονικές συνταγές αντί για εξειδικευμένες συνταγές, καθώς και σε φαρμακοποιούς που χορηγούν φάρμακα με κανονικές συνταγές αντί για εξειδικευμένες συνταγές.
- ✓ Η εκτέλεση πρωτοβουλιών για τη δημόσια υγεία, όπως περιγράφεται στο άρθρο 13 του ν. 3172/2003 (Φ.Ε.Κ. 197, Α).

8. Τομέας εκπαίδευσης, πολιτισμού και αθλητισμού

Στον τομέα της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και του αθλητισμού, οι Περιφέρειες έχουν καθήκον να παρέχουν πρακτική βοήθεια στα δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης. Αυτό περιλαμβάνει (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010):

- την εποπτεία της εξειδικευμένης εστίασης των προγραμμάτων σπουδών τους
- την ανάπτυξη προγραμμάτων δια βίου μάθησης
- τη διοργάνωση και χρηματοδότηση διαφόρων πολιτιστικών εκδηλώσεων
- την υλοποίηση αθλητικών προγραμμάτων που εκτείνονται σε πολλές περιφέρειες.

Επιπλέον, μια σχετική κοινή υπουργική απόφαση ορίζει την εφαρμογή περιφερειακής εποπτείας στα εθνικά αθλητικά κέντρα. Η επιλογή των κέντρων αυτών θα καθοριστεί στο πλαίσιο της προαναφερθείσας Κ.Υ.Α., σύμφωνα με την εδαφική αρμοδιότητα της αντίστοιχης περιφέρειας όπου βρίσκονται τα αθλητικά κέντρα (Ν.3852/2010, ΦΕΚ 87 τ. Α΄/7.6.2010).

Η πολιτική προστασία οργανώνεται μέσω του προσεκτικού σχεδιασμού, της αποτελεσματικής εφαρμογής και της λήψης των κατάλληλων μέτρων, σύμφωνα με τα σχετικά καταστατικά και κανονισμούς. Η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, όπως ορίζει ο θεσμικός νόμος (Ν. 3013/2002).

Κάθε Περιφέρεια συγκροτεί Περιφερειακή Επιτροπή Ισότητας και Φύλου, της οποίας ηγείται ο Περιφερειάρχης και στην οποία συμμετέχουν εκπρόσωποι του Περιφερειακού Συμβουλίου, των Δήμων της Περιφέρειας, των γυναικείων οργανώσεων και της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων. Στόχος της Επιτροπής είναι να προτείνει πρακτικές λύσεις στα θεσμικά όργανα της Περιφέρειας για την προώθηση της ισότητας των φύλων σε όλους τους τομείς της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής ζωής (Υπουργείο Εσωτερικών, 2010).

B.4. ΑΛΛΑΓΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

Με τον Ν. 4555/2018 (ΦΕΚ 133/ τεύχος Α/19-7-2018) «Μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης - Εμβάθυνση της Δημοκρατίας - Ενίσχυση της Συμμετοχής - Βελτίωση της οικονομικής και αναπτυξιακής λειτουργίας των ΟΤΑ Πρόγραμμα «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι» εισήχθησαν (Μπαλαξή, 2022):

- μεταρρυθμίσεις για την επικαιροποίηση της δομής και της λειτουργίας των ΟΤΑ
- μέτρα για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της ταχύτητας και της συνέπειας στη διεκπεραίωση των θεμάτων που σχετίζονται με τη χορήγηση ιθαγένειας και την πολιτογράφηση
- πρόσθετες ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών και άλλες διατάξεις.

Πρόκειται ουσιαστικά για την αναθεωρημένη επέκταση του «Προγράμματος Καλλικράτης».

Οι κύριες αλλαγές που υλοποιεί είναι οι εξής:

1) Επέκταση του φάσματος των τοπικών αρχών που καλύπτονται από τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας, ώστε να συμπεριληφθούν και οι τοπικές αρχές δευτέρου βαθμού (άρθρο 1)

2) Οι δήμοι κατηγοριοποιούνται με βάση κριτήρια όπως ο πληθυσμός, τα ιδιαίτερα γεωμορφολογικά και οικονομικά χαρακτηριστικά, το αν αποτελούν μέρος μεγαλύτερων μητροπολιτικών πολεοδομικών συγκροτημάτων και η θέση τους στη διοικητική διαίρεση της χώρας στις ακόλουθες κατηγοριοποιήσεις:

α) Δήμοι σε μητροπολιτικά κέντρα

(β) Δήμοι σε μεγάλες ηπειρωτικές πόλεις και πρωτεύουσες νομών

γ) Δήμοι σε μεσαίες ηπειρωτικές πόλεις

δ) Δήμοι σε μικρές ηπειρωτικές και μικρές ορεινές περιοχές ε) Δήμοι σε μεγάλα και μεσαία νησιά

στ) Δήμοι σε μεγάλα και μεσαία νησιά

ζ) Δήμοι σε μεγάλες ηπειρωτικές πόλεις και μικρές ορεινές περιοχές

η) Δήμοι μικρών νησιών (όπως ορίζονται στο άρθρο 2)

3) Η διάρκεια της δημοτικής (άρθρο 6) και περιφερειακής περιόδου (άρθρο 46) μειώνεται από πέντε σε τέσσερα έτη

4) Αλλάζουν οι διοικητικές δομές και αρμοδιότητες των δήμων, καθώς και η ταξινόμησή τους με βάση το μέγεθος του πληθυσμού:

α) Οι δήμοι με περισσότερους από 300 κατοίκους διέπονται από τα άρθρα 80, 82 και 84.

β) Οι δήμοι έως 300 κατοίκους (άρθρα 81 και 83)

5) Η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων του επόπτη ΟΤΑ (άρθρα 110-123)

6) Τα μέτρα για την ενίσχυση της ικανότητας των θεσμών της τοπικής διοίκησης περιλαμβάνουν την εφαρμογή δημοτικών και περιφερειακών δημοψηφισμάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 133

7) Η νομοθεσία που αφορά τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου για την οργάνωση και λειτουργία των Φορέων Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΦΔΣΑ).

(Μπαλαξή, 2022)

B.5. ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Όλες οι παραπάνω υπηρεσίες, τόσο των Δήμων όσο και των Περιφερειών, είναι διοικητικές υπηρεσίες οι οποίες στελεχώνονται από Διοικητικά Όργανα. Τα διοικητικά όργανα εκδίδουν πράξεις σύμφωνα με την εξουσία και την αρμοδιότητα

την οποία τους έχει παραχωρήσει ο νόμος. Οι πράξεις αυτές οποίες πολλές φορές προσβάλλονται από τους διοικούμενους όταν προσβάλλεται ή περιορίζεται κάποιο δικαίωμα τους εφόσον έννομο συμφέρον να τις προσβάλλουν.

Ο ρόλος των δικηγόρων οι οποίοι έχουν προσληφθεί με έμμισθη εντολή από τον εκάστοτε φορέα είναι όχι μόνο η παράσταση και εκπροσώπηση του φορέα ενώπιον των δικαστηρίων αλλά και η υποστήριξη όλων των υπηρεσιών και οργάνων οι οποίοι υπάγονται στο φορέα και οι πράξεις τους αφορούν την καλή λειτουργία του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

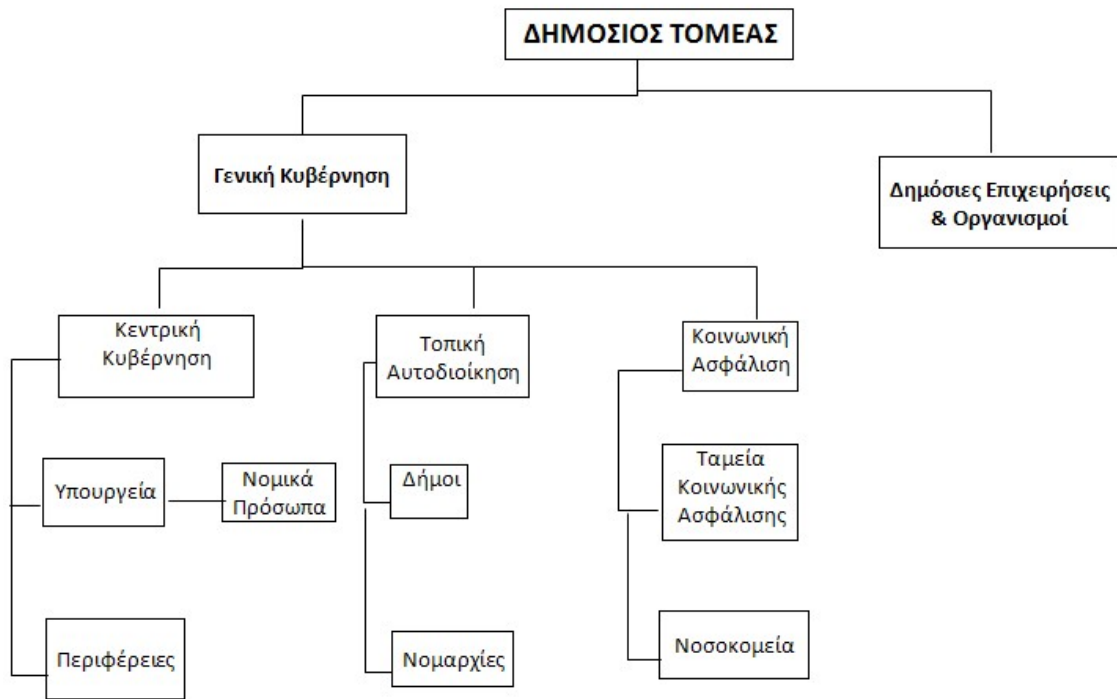
Γ.1.ΟΡΓΑΝΟΓΡΑΜΜΑ

Στο ακόλουθο οργανόγραμμα, απεικονίζεται ο τρόπος με τον οποίο είναι κατανεμημένη η εξουσία στα πλαίσια του ελληνικού κράτους, με τους ΟΤΑ Α΄ και Β΄ Βαθμού να αποτελούν τους δύο υποτομείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

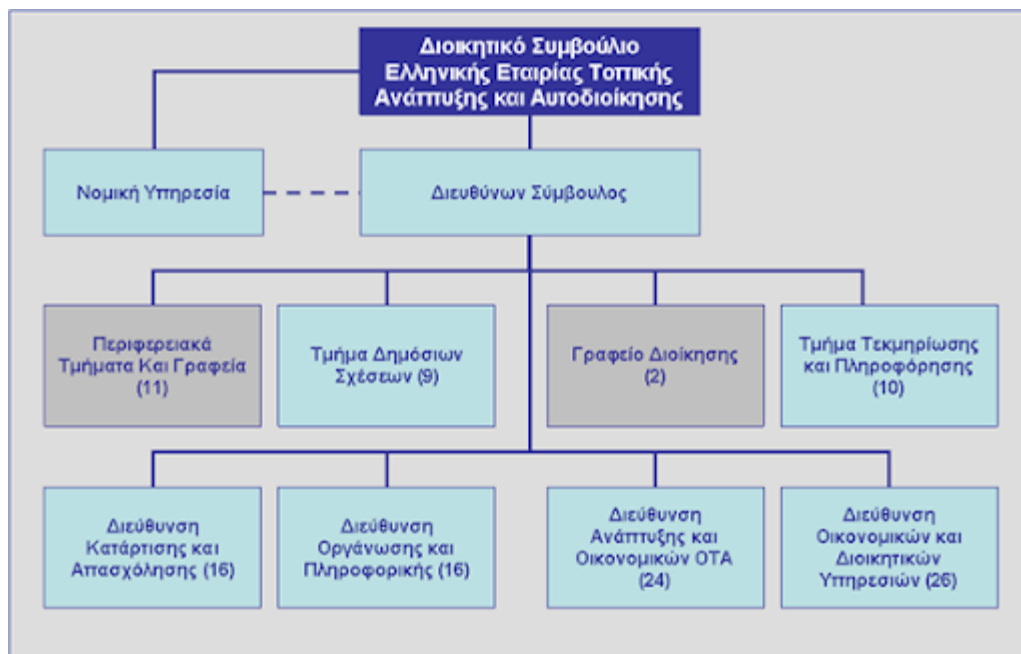
Εικόνα 5 Διοίκηση Ελληνικού κράτους (Πηγή εικόνας: limassol today)

Αναλυτικότερα, στο ακόλουθο διάγραμμα το οποίο παρατίθεται, παρουσιάζεται με τρόπο αναλυτικό η διάρθρωση του δημοσίου τομέα στην Ελλάδα:

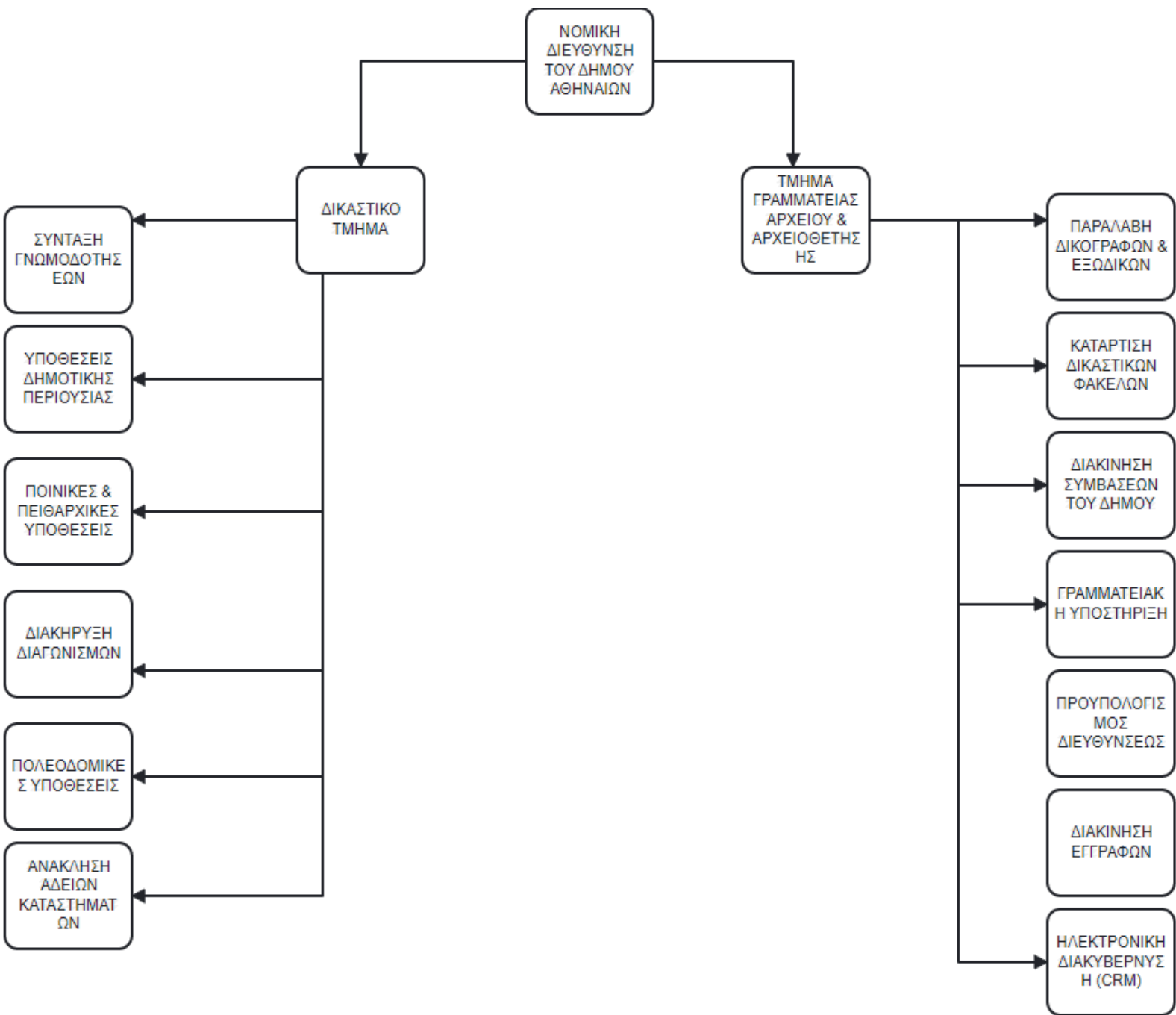
Εικόνα 6 Διοίκηση Δημοσίου Τομέα (Πηγή εικόνας: wikipedia.gr)

Ακόμη, παρακάτω, παρουσιάζεται το οργανόγραμμα του Διοικητικού Συμβουλίου Ελληνικής Εταιρείας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης:

*Εικόνα 7 Οργανόγραμμα Διοικητικού Συμβουλίου Ελληνικής Εταιρείας Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης
(Πηγή εικόνας: ΕΣΠΑ 2007-2013)*

Τέλος, παρακάτω, παρουσιάζεται ως παράδειγμα η οργάνωση των τμημάτων και οι αρμοδιότητες της νομικής διεύθυνσης του Δήμου Αθηναίων:

Γ.2.ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Κάθε δημόσια υπηρεσία και άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα πρέπει να υποβάλλουν ετησίως στο Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ένα ολοκληρωμένο σχέδιο στελέχωσης. Το εν λόγω υπουργείο είναι υπεύθυνο για τον συντονισμό της πρόσληψης προσωπικού σε όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα (Κωσταντέλλου, 2023).

Η σύμφωνη γνώμη της Τριμελούς Επιτροπής της ΠΥΣ 33/2006 απαιτείται για κάθε φορέα του δημόσιου τομέα για την έναρξη της διαδικασίας πρόσληψης μόνιμων ή έκτακτων υπαλλήλων, καθώς και συμβασιούχων, εκτός εάν υπάρχουν συγκεκριμένες εξαιρέσεις (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

Η Τριμελής Επιτροπή η οποία είναι υπεύθυνη για τη διαδικασία αποτελείται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και τον Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης.

Οι δημόσιες υπηρεσίες, στις οποίες μπορεί να προσληφθεί και να προσφέρει τις υπηρεσίες του, το προσωπικό μέσω των προαναφερθέντων διαδικασιών αναφέρονται σε κυβερνητικές οντότητες όπως τα Υπουργεία, οι Περιφέρειες και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Επιπλέον, οι τοπικές αρχές πρώτου και δεύτερου βαθμού (ΟΤΑ Α' και ΟΤΑ Β' βαθμού), όπως οι δήμοι και οι περιφέρειες, καθώς και άλλοι φορείς του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων που ελέγχονται από το κράτος, εμπίπτουν σε αυτή την κατηγορία (Κωσταντέλλου, 2023).

Σε αντίθεση με τις προσλήψεις των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες διενεργούνται μέσω Α.Σ.Ε.Π. και στις οποίες θα αναφερθούμε αναλυτικά κατωτέρω, η πρόσληψη των δικηγόρων, ως δικηγόροι, με την πλήρη ιδιότητά τους να παρίστανται στα δικαστήρια δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσω ΑΣΕΠ, διότι οι δικηγόροι δεν μπορούν ποτέ να γίνουν υπάλληλοι. Αν γίνουν υπάλληλοι, χάνουν την δικηγορική τους ιδιότητα και διαγράφονται από τον εκάστοτε Δικηγορικό Σύλλογο στον οποίο

υπάγονται. Η διαδικασία με την οποία προσλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα οι δικηγόροι αναπτύσσεται αναλυτικά κατωτέρω σε επόμενο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας.

Για το υπόλοιπο υπαλληλικό προσωπικό του ευρύτερου δημοσίου τομέα το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού είναι το αρμόδιο όργανο για την πρόσληψη και την αξιολόγησή του. Οι ίδιοι οι φορείς υπάγονται στη δικαιοδοσία του ΑΣΕΠ, ανεξάρτητα από το αν είναι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που δεν λαμβάνουν οικονομική στήριξη από το κράτος, τοπικές αρχές πρώτου και δεύτερου βαθμού κ.ο.κ (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

Το πλήρες κείμενο όλων των προκηρύξεων δημοσιεύεται στο τεύχος «Προκηρύξεις ΑΣΕΠ» της Εφημερίδας της Κυβέρνησης (www.et.gr), καθώς και στην ιστοσελίδα του Α.Σ.Ε.Π. (www.asep.gr). Η γνωστοποίηση δημοσιεύεται επίσης πάντα σε δύο μεγάλες αθηναϊκές εφημερίδες πανελλαδικά, καθώς και σε τοπική εφημερίδα της έδρας του νομού, εφόσον εκδίδεται.

Επιπλέον πραγματοποιείται:

- Ανακοίνωση μέσω των ραδιοτηλεοπτικών μέσων.
- Ανάρτηση της ειδοποίησης σε κοντινές εγκαταστάσεις του νομού
- Δημοσίευση από τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης στο περιοδικό "Εφημερίδα της Κυβερνήσεως", όπου περιλαμβάνεται περίληψη των βασικότερων προκηρύξεων για τις θέσεις τακτικού προσωπικού του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η γνωστοποίηση αναρτάται:

- Τουλάχιστον σαράντα (40) ημέρες πριν από την έναρξη του γραπτού διαγωνισμού
- Τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από την έναρξη της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων των υποψηφίων, για τις θέσεις που θα καλυφθούν με σειρά προτεραιότητας.

Στην αίτησή του ο υποψήφιος προσδιορίζει την επιθυμητή σειρά προτίμησής του για τις θέσεις, κατηγοριοποιημένες κατά τομέα ή ειδικότητα, φορέα και περιφέρεια. Επιτρέπεται η υποβολή μίας μόνο αίτησης για ένα συγκεκριμένο είδος προσωπικού (ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ, ΙΕ, ΥΕ) στον ίδιο διαγωνισμό.

Οι αιτήσεις πρέπει να υποβληθούν εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών (εκτός εάν ορίζεται μικρότερη προθεσμία), μαζί με παράβολο ύψους 20 (είκοσι) ευρώ για τη συμμετοχή σε γραπτό διαγωνισμό ή διαδικασία επιλογής εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού και 15 (δεκαπέντε) ευρώ για τη συμμετοχή σε άλλες διαδικασίες διορισμού ή πρόσληψης. Το παράβολο πρέπει να καταβληθεί σε δημόσιο ταμείο (Κωσταντέλλου, 2023).

Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων αρχίζει από την αμέσως επόμενη ημέρα της ημερομηνίας δημόσιας ανακοίνωσης από το ΑΣΕΠ στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

(Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014)

Η διαδικασία επιλογής των υποψηφίων από τον ΑΣΕΠ μπορεί να διεξαχθεί:

1. Μέσω γραπτού διαγωνισμού:

Με γραπτό διαγωνισμό γίνεται η επιλογή προσωπικού για την πανεπιστημιακή, τεχνική και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, καθώς και διοικητικού προσωπικού, μεταφραστών, δακτυλογράφων, στενογράφων και άλλων θέσεων.

Εάν π ΑΣΕΠ δεν διοργανώσει γραπτό διαγωνισμό εντός πέντε (5) μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος από το εν λόγω ίδρυμα, οι θέσεις μπορούν να καλυφθούν με σύστημα που δίνει προτεραιότητα σε όσους υποβάλλουν πρώτοι αίτηση.

2. Με βάση τα προσόντα και τη βαθμολογία στις εξετάσεις:

- Πρωταρχικό κριτήριο είναι η βαθμολογία των υποψηφίων, με ελάχιστο όριο επιτυχίας το 100.

- Παρ' όλα αυτά, οι βαθμοί θα προσαυξάνονται με βάση τα επόμενα κριτήρια:

- α) διδακτορικό δίπλωμα
- β) μεταπτυχιακό δίπλωμα.
- γ) δίπλωμα Bachelor
- δ) Εμπειρία στον σχετικό κλάδο
- ε) εντοπιότητα (όπως προβλέπεται από τις νομικές διατάξεις).

3. Σύμφωνα με την προτεραιότητα:

- Οι θέσεις του τακτικού προσωπικού των κατηγοριών Πανεπιστημιακής, Τεχνολογικής, Δευτεροβάθμιας και Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης, καθώς και του προσωπικού με ισότιμα προσόντα με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καλύπτονται με σειρά προτεραιότητας.

Η κατάταξη των υποψηφίων θα αποφασιστεί με βάση τη συνολική βαθμολογία που θα επιτευχθεί για καθένα από τα συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής:

α) Τίτλοι σπουδών (διδακτορικό δίπλωμα, μεταπτυχιακός τίτλος σπουδών, προπτυχιακός τίτλος σπουδών κ.λπ.)

β) Εμπειρία στο σχετικό αντικείμενο (η εμπειρία μπορεί να μην συμπεριληφθεί ως καθοριστικός παράγοντας για ποσοστό έως 35% του συνολικού αριθμού των θέσεων).

(γ) Γνώση μιας ξένης γλώσσας.

(δ) Γεωγραφική εγγύτητα

(ε) Διεξαγωγή συνέντευξης, εφόσον το ζητήσει ο φορέας πρόσληψης και συμφωνεί ο ΑΣΕΠ.

(Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014)

Επιπλέον, η αξιολόγηση των υποψηφίων μπορεί να ενισχυθεί με διακριτή γραπτή εξέταση που διενεργείται από το ΑΣΕΠ αυτόνομα από την προκήρυξη του διαγωνισμού.

Η κατάταξη των υποψηφίων στην υποχρεωτική εκπαίδευση θα αποφασίζεται με βάση τη συνολική βαθμολογία που συγκεντρώνουν για καθένα από τα συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής:

α) Αριθμός απογόνων

β) Διάρκεια ανεργίας

γ) Ηλικία

δ) Διεύθυνση κατοικίας

4.Επιλογή από επιτροπή

Το εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και οι έκτακτοι υπάλληλοι επιλέγονται από επιτροπή. Η διαδικασία επιλογής καθορίζεται με την αξιολόγηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων.

Όταν η ευθύνη για την πρόσληψη βασίζεται στο ίδιο το όργανό, τότε τα κριτήρια μπορεί να διαμορφώνονται:

1. Σύμφωνα με την αρχή της σειράς προτεραιότητας

- Το προσωπικό όλων των κατηγοριών και τομέων της πανεπιστημιακής, τεχνικής, δευτεροβάθμιας και υποχρεωτικής εκπαίδευσης καλύπτεται με σειρά προτεραιότητας.

Η κατάταξη των υποψηφίων αποφασίζεται με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια, όπως το σύνολο των μονάδων που συγκεντρώνονται για τα προσόντα, την εμπειρία και άλλους παράγοντες.

2.Μέσω της διαδικασίας επιλογής της επιτροπής

Με τον τρόπο αυτό επιλέγονται εξειδικευμένα μέλη του επιστημονικού προσωπικού. Κατά τη διαδικασία επιλογής λαμβάνονται υπόψη τόσο τα τυπικά όσο και τα ουσιαστικά προσόντα των υποψηφίων.

Εάν το ίδιο το ίδρυμα διεξάγει τη μέθοδο επιλογής, ο ΑΣΕΠ εξετάζει την προκήρυξη της θέσης και τους πίνακες κατάταξης των υποψηφίων. Η επανεξέταση αυτή μπορεί να γίνει είτε κατά την κρίση του ίδιου του ΑΣΕΠ είτε μετά από ενστάσεις των υποψηφίων.

Οι δημοσιευμένοι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων είναι διαθέσιμοι στο σύνολο των υποψηφίων. Ένας υποψήφιος έχει τη δυνατότητα να καταθέσει επίσημη ένσταση κατά των πινάκων αυτών εντός συγκεκριμένης προθεσμίας δέκα (10) ημερών που αρχίζει από την επομένη της ημερομηνίας δημοσίευσης.

Για την υποβολή ένστασης, είναι απαραίτητη η κατάθεση παραβόλου ύψους 40 ευρώ. Αφού η ΑΑCC εξετάσει διεξοδικά τις ενστάσεις, οι κατάλογοι θα οριστικοποιηθούν και στη συνέχεια θα δημοσιευθούν.

Τα άτομα που περιλαμβάνονται στους καταλόγους θα λάβουν προσκλήσεις από τα αρμόδια ιδρύματα για να προσκομίσουν τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Τα αρμόδια όργανα υποχρεούνται να εκδώσουν ειδικό έγγραφο διορισμού, το οποίο πρέπει να δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Η απόφαση για το διορισμό θα κοινοποιηθεί στο ενδιαφερόμενο άτομο, το οποίο θα κληθεί να αναλάβει τα καθήκοντά του εντός καθορισμένου χρονικού διαστήματος (Κωσταντέλλου, 2023).

Για να πληροί τα κριτήρια ώστε να διοριστεί στο ελληνικό δημόσιο, ένας πολίτης πρέπει (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014):

- να κατέχει την ελληνική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- να έχει το ελάχιστο απαιτούμενο όριο ηλικίας για την υποχρεωτική εκπαίδευση, το οποίο είναι τα 20 έτη, ενώ για τις κατηγορίες πανεπιστημιακής, τεχνολογικής και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης το ελάχιστο απαιτούμενο όριο ηλικίας είναι τα 21 έτη.

- να έχει ολοκληρώσει όλες τις απαιτήσεις υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας ή να έχετε λάβει επίσημη απαλλαγή από τις υποχρεώσεις αυτές
- να μην έχει ποινικό μητρώο για κακούργημα ή ορισμένο πλημμέλημα.
- να διαθέτει υψηλό επίπεδο φυσικής κατάστασης για την αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης
- να μην έχει καταγγεληθεί για πειθαρχικά παραπτώματα ή να έχει καταγγεληθεί με ειδοποίηση καταγγελίας σύμβασης, εκτός εάν έχει παρέλθει πενταετία από την καταγγελία

Όσον αφορά τις διατάξεις που περιγράφονται στα άρθρα 1, 2 και 3 του νόμου για την ιθαγένεια των πολιτών, σύμφωνα με το ΦΕΚ 128 Α', με ημερομηνία 3832/1958, επιτρέπεται σε άτομα από τη Βόρειο Ήπειρο, Κύπριους ομογενείς και ομογενείς αλλοδαπούς από την Κωνσταντινούπολη, την Ίμβρο και την Τένεδο να κατέχουν δημόσιες θέσεις και θέσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού ελληνικής ιθαγένειας. Ωστόσο, πρέπει να αποδεικνύουν την ελληνική κληρονομιά και ταυτότητά τους με κάποια μορφή αποδεικτικών στοιχείων.

Σύμφωνα με τους κανονισμούς του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα, οι υποψήφιοι πρέπει να πληρούν τα προσόντα διορισμού κατά την καταληκτική ημερομηνία υποβολής αιτήσεων και κατά τον πραγματικό διορισμό (εκτός εάν υπάρχει ανώτατο όριο ηλικίας, οπότε πρέπει να πληρούνται κατά το πρώτο αναφερόμενο χρονικό σημείο) (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

Οι υποψήφιοι θα παραμείνουν επιλέξιμοι για διορισμό και κατά τα δύο προαναφερθέντα χρονικά σημεία χωρίς να αντιμετωπίζουν αποκλεισμό.

Όσον αφορά την ηλικία, σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 11 του Ν. 3051/02 (ΦΕΚ 220 Α'), το προηγούμενο ανώτατο όριο ηλικίας για την πρόσληψη τακτικού προσωπικού στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα έχει καταργηθεί. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο Υπουργός ΕΣΔΔΑ μπορεί να καθορίζει ανώτατα όρια ηλικίας για συγκεκριμένες θέσεις με βάση τη φύση και τις απαιτήσεις των καθηκόντων. Η απόφαση αυτή πρέπει να λαμβάνεται μετά από διαβούλευση με τον αρμόδιο φορέα.

Η κατάργηση του ανώτατου ηλικιακού περιορισμού για την πρόσληψη ή την πρόσληψη αφορά μόνο τους μόνιμους υπαλλήλους τόσο των δημόσιων όσο και των ιδιωτικών οργανισμών.

Η κατάργηση του ηλικιακού περιορισμού για το διορισμό ή την πρόσληψη δεν συνδέεται με τις διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού. Ως εκ τούτου, ακόμη και οι υπάλληλοι που δεν εντάσσονται στο σύστημα προσλήψεων σύμφωνα με το νόμο αριθ. 2190/90 υπάγονται ωστόσο στη διάταξη.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 10, παρ. 11 του Ν. 3051/02, το ισχύον ανώτατο όριο ηλικίας για το διορισμό των ατόμων που προστατεύονται από το νόμο αυτό είναι τα 30 έτη. Η κατάργηση του 2643/1998 αφορά αποκλειστικά τους φορείς του Δημοσίου, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού.

Όσον αφορά τις θέσεις τακτικού προσωπικού (Κωσταντέλλου, 2023):

α) για το προσωπικό που επιλέγεται μετά από γραπτό διαγωνισμό

(αα) Για την πρόσληψη τακτικού προσωπικού ισχύουν τα εξής κριτήρια:

α) Οι υποψήφιοι πρέπει να είναι κάτοικοι συγκεκριμένων νομών, όπως Ξάνθης, Ροδόπης, Έβρου, Δράμας, Καστοριάς, Φλώρινας, Γρεβενών, Ευρυτανίας και Πέλλας. Μπορούν επίσης να είναι κάτοικοι των νησιών του Αιγαίου, πλην της Κρήτης, ή των νησιών Κύθηρα, Αντικύθηρα, Ιθάκη, Παξοί, Οθωνοί, Ερείκουσα και Μαθράκι. Επιπρόσθετα, υποψήφιοι από τις παραμεθόριες περιοχές των νομών Θεσπρωτίας, Ιωαννίνων, Κιλκίς και Σερρών, όπως αυτές ορίζονται από τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, είναι επιλέξιμοι. Για να ληφθούν υπόψη οι υποψήφιοι θα πρέπει να δεσμευτούν ότι θα υπηρετήσουν σε δημόσιες υπηρεσίες ή νομικά πρόσωπα της παρ για τουλάχιστον δέκα έτη. Παράγραφος 1 του άρθρου 14 του Ν. 2190/94 (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

(αβ) Οι υποψήφιοι που κατοικούν σε δήμους ή κοινότητες με πληθυσμό έως 10.000 κατοίκους, οι οποίοι επιθυμούν να διοριστούν σε θέσεις υπηρεσιών του αντίστοιχου δήμου ή της κοινότητάς τους και δεσμεύονται να υπηρετήσουν εκεί για τουλάχιστον 10 έτη, θα λάβουν επιπλέον 10 μόρια.

β) για προσωπικό που επιλέγεται με βάση τη σειρά προτεραιότητας

Οι μόνιμοι κάτοικοι και οι πολίτες των περιοχών που αναφέρθηκαν παραπάνω έχουν προτεραιότητα έναντι άλλων υποψηφίων, ανεξάρτητα από το σύνολο των μορίων τους, στις διαδικασίες πρόσληψης ή διορισμού για τις υπηρεσίες των περιοχών αυτών. Η προτεραιότητα αυτή χορηγείται υπό την προϋπόθεση ότι έχουν υπηρετήσει στις περιοχές αυτές για τουλάχιστον 10 έτη. (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014)

Οι υποψήφιοι που διαθέτουν καθεστώς μόνιμης κατοικίας και διαμονής θα έχουν προτεραιότητα έναντι των υποψηφίων που έχουν απλώς το καθεστώς διαμονής στις εν λόγω περιοχές, εφόσον πληρούν την προαναφερθείσα προϋπόθεση της 10ετούς διαμονής.

Οι υποψήφιοι που διαμένουν σε δήμο ή κοινότητα με πληθυσμό έως δέκα χιλιάδες άτομα, οι οποίοι επιθυμούν να διοριστούν σε θέσεις εντός του δήμου ή της κοινότητάς τους ή σε δημοτικό ή κοινοτικό οργανισμό ή ίδρυμα και δεσμεύονται να υπηρετήσουν στις θέσεις αυτές για τουλάχιστον δέκα έτη, θα λάβουν επιπλέον 150 μόρια.

Όσον αφορά τις συμβατικές θέσεις ιδιωτικού δικαίου με προκαθορισμένη διάρκεια, πρωταρχικός παράγοντας για την επιλογή του προσωπικού θα είναι η τοπική ταυτότητα των πολιτών.

Τα άτομα που έχουν εργαστεί σε οργανισμούς του δημόσιου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα για τουλάχιστον τέσσερα εξάμηνα μεταξύ της 3ης Απριλίου 1994 (οπότε τέθηκε σε ισχύ ο νόμος 2190/1994) και της 20ής Δεκεμβρίου 2002 (οπότε τέθηκε σε ισχύ ο νόμος 3051/2002) δικαιούνται αύξηση 40% στη βαθμολογία εμπειρίας τους, εφόσον προκηρύσσεται από τον εργοδότη τους μόνιμη θέση στον τομέα της ειδικότητάς τους.

Εάν η σχετική εμπειρία για την αιτούμενη θέση αποκτήθηκε σε δημόσιο φορέα, όπως δημόσιο οργανισμό, Εθνική Δημόσια Υπηρεσία ή Διεύθυνση, Πρώτης ή Δεύτερης βαθμίδας, Λοιπό Λογαριασμό Συναλλαγών ή Εθνική Υπηρεσία Δημοσίων Επενδύσεων του δημόσιου τομέα, όπως αναφέρεται στην παρ. Άρθρο 14, παρ. 1 του

ν. 2190/1994, όπως ισχύει σήμερα, ή σε κοινοβουλευτικά όργανα (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

Σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 3 του Ν. 2527/1997, εάν η συνολική διάρκεια της εμπειρίας είναι 24 μήνες και άνω, ο αριθμός των μορίων για την απαιτούμενη εμπειρία αυξάνεται κατά 50%. Αυτό ισχύει για πράξεις διορισμού ή πρόσληψης βάσει προκηρύξεων που εκδόθηκαν πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2007 και για εμπειρία που αποκτήθηκε μεταξύ 1990 και 23 Φεβρουαρίου 2005.

Σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 5 του νόμου αριθ. 2839/2000, οι υπάλληλοι που εργάζονται στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ και τους ΟΤΑ πρώτου και δεύτερου βαθμού και προσλήφθηκαν με βάση τις ρυθμίσεις του νόμου αριθ. 2190/94, δεν επιτρέπεται να συμμετέχουν στη διαδικασία πλήρωσης θέσεων στους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφος. Σύμφωνα με τον ίδιο νόμο, τα άτομα πρέπει να περιμένουν μια περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία διορισμού τους πριν προβούν σε οποιαδήποτε ενέργεια.

Εάν ένας υποψήφιος συμμετέχει σε πολλές διαδικασίες πρόσληψης σύμφωνα με τον νόμο 2190/1994, επιτρέπεται να αποδεχθεί θέση σε οργανισμό του οποίου τα αποτελέσματα ανακοινώνονται πρώτα. Στη συνέχεια, όταν ανακοινωθούν τα αποτελέσματα των άλλων προκηρύξεων πρόσληψης, ο υποψήφιος μπορεί να αποδεχθεί άλλη θέση παραιτούμενος από αυτή που κατέχει. Ωστόσο, αυτό είναι επιτρεπτό μόνο εάν ο υποψήφιος δεν απασχολούνταν σε κανέναν από τους προαναφερθέντες οργανισμούς κατά τη στιγμή που υπέβαλε την αίτηση συμμετοχής του.

Σύμφωνα με το νόμο 3448/2006 (ΦΕΚ 57/15-3-2006), εάν εργαζόμενος στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα αποβιώσει κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, μέλος της οικογένειάς του μέχρι πρώτου βαθμού συγγένειας, αδελφός ή σύζυγος του θανόντος μπορεί να διοριστεί σε κενή θέση στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα που αντιστοιχεί στα προσόντα του. Η αίτηση διορισμού πρέπει να υποβληθεί εντός αυστηρού χρονικού διαστήματος πέντε (5) ετών από την ημερομηνία θανάτου ή με τη συμπλήρωση των απαραίτητων νομικών προϋποθέσεων διορισμού (όπως όριο ηλικίας και ολοκλήρωση στρατιωτικών υποχρεώσεων). Οι δικαιούχοι σε αυτή την περίπτωση οφείλουν να υποβάλουν την αίτηση διορισμού και τα

απαραίτητα δικαιολογητικά στην υπηρεσία της επιλογής τους. Η υπηρεσία θα αξιολογήσει αν πληρούν ή όχι τα νόμιμα κριτήρια διορισμού (Ηλεκτρονικό Δημόσιο, 2014).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ : Η ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ (Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΒΑΘΜΟΥ) ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Δ.1. Η ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΕ ΟΤΑ ΚΑΙ Ν.Π.Δ.Δ.

Ο έμμισθος δικηγόρος είναι ένα άτομο που προσφέρει νομικές υπηρεσίες με την ιδιότητα του νομικού συμβούλου ή του δικηγόρου σε συγκεκριμένο πελάτη σε σταθερή και διαρκή βάση, λαμβάνοντας μια προκαθορισμένη ετήσια ή μηνιαία αμοιβή. Επιπλέον, μπορεί να χειρίζεται υποθέσεις από οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο, λαμβάνοντας αμοιβή είτε ανά υπόθεση είτε μέσω ετήσιας ή διαρκούς αμοιβής (Υπουργείο Δικαιοσύνης, 2023).

Σύμφωνα με το Άρθρο 44 του Κώδικα περί Δικηγόρων:

«Οι διατάξεις του παρόντος Κώδικα που αφορούν την έμμισθη εντολή, δεν εφαρμόζονται στους δικηγόρους εκείνους που έχουν προσληφθεί ή πρόκειται να προσληφθούν με οποιοδήποτε τρόπο στους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α΄ 226) ή σε ανεξάρτητες αρχές, ως ειδικοί επιστήμονες, οι οποίοι αποδέχονται και προσχωρούν στον εσωτερικό κανονισμό του εντολέα τους, υποκείμενοι σε ορισμένο ωράριο, καθώς και σε εποπτεία του από τον κανονισμό αρμοδίου προϊσταμένου δικηγόρου. Οι δικηγόροι αυτοί βρίσκονται σε αναστολή άσκησης δικηγορικού λειτουργήματος για όσο χρονικό διάστημα παρέχουν τις ανωτέρω υπηρεσίες τους. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών καθορίζεται εκάστοτε η μηνιαία αμοιβή των δικηγόρων αυτών, η οποία πρέπει να αντιστοιχεί με τις μηνιαίες αποδοχές του προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.»

Η σχέση της έμμισθης εντολής μεταξύ των δικηγόρων και των πελατών τους, είτε ο πελάτης είναι το Δημόσιο, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός ή μια δημόσια υπηρεσία, ρυθμίζεται πρωτίστως από τον Κώδικα περί Δικηγόρων (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019)..

Οι δικηγόροι θεωρούνται δημόσιοι λειτουργοί και δεν κατατάσσονται στο σύνηθες υπαλληλικό καθεστώς

Ο Κώδικας περί Δικηγόρων ορίζει:

- Την αμοιβή του δικηγόρου που εργάζεται σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) ή Ν.Π.Δ.Δ.
- Την παροχή νομικών υπηρεσιών έναντι πάγιας αμοιβής

Η φύση των συμβάσεων, όπως η έμμισθη εντολή, παραμένει αμετάβλητη ακόμη και όταν ένας δικηγόρος συνάπτει συμφωνία με δημόσιο φορέα ή τοπική αρχή.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της δικαιοδοσίας των πολιτικών δικαστηρίων, το άρθρο 44 του νέου Κώδικα περί Δικηγόρων ρυθμίζει συνολικά το θέμα του καθορισμού των αμοιβών των έμμισθων δικηγόρων που εργάζονται σε ΟΤΑ (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019).

Οι εν λόγω δικηγόροι δεν συνδέονται με ανεξάρτητη σχέση εργασίας ή δημόσιας υπηρεσίας, ούτε θεωρούνται μέρος του "διοικητικού προσωπικού" του δήμου στον οποίο εργάζονται. Υπάγονται μεν στην Διεύθυνση του ανθρωπίνου δυναμικού του φορέα στον οποίο εργάζονται αλλά εξαιρούνται από τις κοινές υπαλληλικές σχέσεις. Λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 166 του νέου Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013), οι οποίες υπερισχύουν των λοιπών διατάξεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι δικηγόροι που εργάζονται στο Δημόσιο, στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) Α' και Β' βαθμού και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με σχέση έμμισθης εντολής ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, λαμβάνοντας πάγια μηνιαία αντιμισθία και δεν υπάγονται στις νομοθετικές διατάξεις που αρχικά μείωσαν τα επιδόματα εορτών και αδείας σε 500 ευρώ και 250 ευρώ αντίστοιχα και στη συνέχεια τα κατήγγησαν (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019).

Οι δικηγόροι ασκούν ελεύθερο επάγγελμα, ακόμη και όταν προσφέρουν τις νομικές τους υπηρεσίες πάγια σε κάποιο δημόσιο φορέα έναντι αμοιβής και με καθορισμένο σύστημα πληρωμής, όπως αναφέρεται στη ΣτΕ 909/2011.

Η σχέση μεταξύ των δικηγόρων και των πελατών τους, είτε ο πελάτης είναι το Δημόσιο είτε μη κερδοσκοπικός οργανισμός είτε δημόσιος διοικητικός φορέας, ρυθμίζεται πρωτίστως από τον Κώδικα περί Δικηγόρων (συγκεκριμένα Γ.Ν.Σ.Κ. 98/14). Με απλά λόγια, ο νομοθέτης παραχωρεί στον δικηγόρο τη θέση του δημόσιου λειτουργού και όχι του υπαλλήλου, δηλαδή δεν προσλαμβάνεται με σχέση εξαρτημένης εργασίας. Αυτό γίνεται για να διαφυλαχθεί η ανεξαρτησία της άποψης του δικηγόρου, καθώς δεν υπόκειται σε δημόσια υπηρεσιακή ιεραρχία (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019).

Η επιβολή υποχρεωτικού ωραρίου εργασίας στους δικηγόρους, καθώς και η απαίτηση να τηρούν τους ίδιους κανονισμούς με τους δημόσιους υπαλλήλους των πελατών τους, αντιβαίνει στις αρχές της αξιοπρέπειας και της ανεξαρτησίας που στοχεύει να διαφυλάξει ο Κώδικας περί Δικηγόρων. Αυτή προστατεύεται από διάφορες διατάξεις, όπως η (ΕφΑΘ 2402/1987 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 871/1970 Αρμεν. ΚΔ' 794 επ.).

Εάν ο δικηγόρος έχει σχέση εξαρτημένης εργασίας με οποιονδήποτε εργοδότη, είναι μη επιτρεπτό να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να σταδιοδρομήσει ως δικηγόρος. Η άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος είναι ένα ξεχωριστό και εξειδικευμένο είδος επαγγελματικής εργασίας, όπου οι δικηγόροι παρέχουν υπηρεσίες και αμείβονται με αμοιβές και όχι με μισθούς, όπως είναι σύνηθες για τους εργαζόμενους/υπαλλήλους.

Το νομικό καθεστώς ενός δικηγόρου που εργάζεται για τον δημόσιο τομέα, τις τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς δεν πρέπει να θεωρείται ως διπλό καθεστώς. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να αναγνωρίζεται κατά περίπτωση ούτε ως δημόσιος υπάλληλος είτε ως δημόσιος λειτουργός (με την θεσμική πάντα έννοια όπως π.χ. οι δικαστές). Μία τέτοια θεώρηση έρχεται σε αντίθεση με τον προηγούμενο Κώδικα Δικηγόρων (3026/1954), ο οποίος όριζε στο άρθρο 1 ότι «Ο Δικηγόρος είναι άμισθος δημόσιος υπάλληλος...» και στο άρθρο 38 ότι «Ο Δικηγόρος είναι άμισθος δημόσιος λειτουργός...».¹

Ο κύριος στόχος του νομοθέτη που εφάρμοσε την αλλαγή αυτή στον Κώδικα περί Δικηγόρων ήταν να παράσχει μια ολοκληρωμένη εξήγηση της νομικής φύσης του δικηγορικού επαγγέλματος, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου. Αυτό κατέστη απαραίτητο ακριβώς επειδή ο προηγούμενος Κώδικας περί Δικηγόρων χρησιμοποιούσε τόσο τις φράσεις «δημόσιος υπάλληλος» όσο και «δημόσιος λειτουργός».

Με την εφαρμογή του νέου Κώδικα περί Δικηγόρων ο νομοθέτης κατέταξε σαφώς και οριστικά τους δικηγόρους στους δημόσιους λειτουργούς και όχι στους υπαλλήλους. Η αναγνώριση αυτή αναγνωρίζει τον κρίσιμο ρόλο των δικηγόρων στην προάσπιση του κράτους δικαίου.

Με βάση την κατά γράμμα ερμηνεία του άρθρου 44 παρ. 2 του νέου Κώδικα Δικηγόρων, σε συνδυασμό με το άρθρο 166 παρ. 2 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει ότι πρόθεση του νομοθέτη ήταν να σταματήσει να αντιμετωπίζει τις αποδοχές των έμμισθων δικηγόρων που εργάζονται για το κράτος, τις τοπικές αρχές και τους δημόσιους φορείς ως ίδιες με τις αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019).

Αυτό κατέστη δυνατό με τον προσδιορισμό του ότι ο τρόπος αμοιβής θα αποφασιζόταν εξαρχής με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, η οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί. Η απόφαση του νομοθέτη να ρυθμίσει

¹ «Άρθρον 1: Ο Δικηγόρος είναι άμισθος Δημόσιος υπάλληλος..., Άρθρον 38: Ο Δικηγόρος είναι άμισθος Δημόσιος Λειτουργός. Άρθρον 62: 1. Αποβάλλει αυτοδικαίως την ιδιότητα του Δικηγόρου ο διατελών εις πάσαν έμμισθον υπηρεσίαν Δημοσίαν (Πολιτικήν ή Στρατιωτικήν), Δημοτικήν ή Κοινοτικήν ή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου. 2. ., Άρθρον 63: 1. . 2. . 3. Είναι ασυμβίβαστος προς το Δικηγορικόν Λειτουργήμα πάσα έμμισθος υπηρεσία παρά φυσικώ ή νομικώ προσώπω. . 4. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται εις τον Δικηγόρον α) η επί παγία ετησία ή μηνιαία αμοιβή παροχή καθαρώς νομικών εργασιών είτε ως Δικαστικού ή Νομικού Συμβούλου είτε ως Δικηγόρου., Άρθρο 63 Α [προστεθέν με το άρθρο 1 του ν. 1093/1980 (Α' 270)]: 1. Απαγορεύεται στο δικηγόρο να παρέχει νομικές ή δικηγορικές υπηρεσίες με πάγια περιοδική αμοιβή σε περισσότερους από έναν εντολείς, είτε αυτοί ανήκουν στο δημόσιο τομέα, όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 6 του Ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65/Α'), είτε ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα. Επίσης απαγορεύεται στο δικηγόρο στον οποίο ανατίθενται αποκλειστικά ή συστηματικά υποθέσεις από εντολέα του δημοσίου τομέα ή που λαμβάνει πάγια περιοδική αμοιβή απ' αυτόν να αναλαμβάνει υποθέσεις και από άλλο εντολέα του τομέα αυτού., Άρθρο 92: 1. . 2. Εν περιπτώσει συμφωνίας όπως ο Δικηγόρος διά τας παρεχομένας υπηρεσίας αμείβεται μόνον διά παγίας περιοδικής αμοιβής (άρθρ. 63 παρ. 4 εδαφ. α), το ελάχιστον όριον αυτής καθορίζεται εκάστοτε δι' αποφάσεως του υπουργού της Δικαιοσύνης δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου αναλόγως α) της κατηγορίας εις ην ανήκει ο δεχόμενος τας υπηρεσίας του Δικηγόρου, β) του δικαστηρίου παρ' ω ασκεί ο Δικηγόρος το λειτουργήμα αυτού και γ) του χρόνου της δικηγορικής εν συνόλω υπηρεσίας και του χρόνου της παροχής των νομικών υπηρεσιών εις το φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον.».

αρχικά τον καθορισμό των αποδοχών των δικηγόρων χωριστά από τους δημόσιους υπαλλήλους συνδέεται στενά με την ανακατάταξη των δικηγόρων και την αναγνώριση του ρόλου τους όχι ως δημοσίων υπαλλήλων αλλά ως συνεργατών της δικαιοσύνης (όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1).

Αυτό τοποθετεί τους δικηγόρους ως αναπόσπαστο μέρος της τριάδας που είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία και την απονομή της δικαιοσύνης, μαζί με τους δικαστές και τους δικαστικούς λειτουργούς. Ο ρόλος του δικηγόρου περιλαμβάνει τη διαχείριση του δικαστικού συστήματος και τη διασφάλιση της εφαρμογής των νόμων και των κανονισμών, προστατεύοντας παράλληλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Κατά συνέπεια, η σταδιοδρομία του δικηγόρου διαφέρει από εκείνη του δημόσιου υπαλλήλου (Απ. Ειρ, Αλεξανδρούπολης 46/2019).

Δ.2. Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΕ ΕΜΜΙΣΘΗ ΕΝΤΟΛΗ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ Α΄ & Β΄ ΒΑΘΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 43 του Νόμου 4194/2013 (Κώδικας Δικηγόρων), όταν πρόκειται να γίνει πρόσληψη δικηγόρου σε φορέα του δημόσιου, αυτή η πρόσληψη θα πρέπει διενεργηθεί ύστερα από σχετική προκήρυξη, την οποία θα έχει προκηρύξει ο ενδιαφερόμενος φορέας ο οποίος χρειάζεται να συνάψει σύμβαση έμμισθης εντολής με δικηγόρο. Για να είναι έγκυρη η σχετική προκήρυξη και ταυτόχρονα και η πρόσληψη του δικηγόρου στο φορέα θα πρέπει να τηρηθούν κάποιες προϋποθέσεις.

Αρχικά στη προκήρυξη θα πρέπει να αναφέρεται, το αντικείμενο της απασχόλησης του δικηγόρου, τις ειδικές ανάγκες τις οποίες έχει ο φορέας, την έδρα την αμοιβή, καθώς και την υπηρεσιακή εξέλιξης του δικηγόρου. Η προκήρυξη αυτή θα πρέπει να απευθύνεται στην Ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων της χώρας. Βασική προϋπόθεση για να είναι έγκυρη η εν λόγω προκήρυξη είναι να είναι καθορισμένη η προθεσμία κατά την οποία οι υποψήφιοι θα έχουν την δυνατότητα να υποβάλουν τα απαραίτητα δικαιολογητικά τους, η οποία προθεσμία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τριάντα (30) ημέρες ούτε μεγαλύτερη από εξήντα (60) ημέρες από την δημοσίευση της προκηρύξεως.

Επίσης, η προκήρυξη κοινοποιείται με την επιμέλεια του ενδιαφερόμενου δημοσίου Φορέα προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής και προς τον Πρόεδρο του Δικηγορικού

Συλλόγου της περιοχής στην οποία ο φορέας έχει την έδρα του. Ο ενδιαφερόμενος Φορέας επιμελείται την τοιχοκόλληση της προκήρυξης στο κατάστημα του πρωτοδικείου και στα γραφεία των Δικηγορικών Συλλόγων αντίστοιχα. Η προκήρυξη θα πρέπει επίσης να δημοσιευτεί με πρόσκληση για την υποβολή των υποψηφιοτήτων σε μία κατ'ελάχιστον εφημερίδα, κατά προτίμηση ημερήσια. Όταν πραγματοποιούνται οι κοινοποιήσεις γνωστοποιείται ταυτόχρονα και ο εκπρόσωπος του Φορέα που θα μετέχει στην επιτροπή επιλογής.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής εντός πέντε ημερών από την κοινοποίηση της προκήρυξης καλεί την επιτροπή και η επιτροπή με απόφαση ορίζει τον τόπο και το χρόνο για τη διαδικασία της επιλογής οι οποίες γίνονται με δαπάνες του ενδιαφερόμενου Φορέα.

Σύμφωνα με την προθεσμία που έχει οριστεί από την προκήρυξη, οι υποψήφιοι θα πρέπει να υποβάλουν αυτοπροσώπως ή να αποστείλουν με συστημένη επιστολή, σε κλειστό φάκελο στην Διεύθυνση Ανθρώπινου Δυναμικού, Τμήμα Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου του ενδιαφερόμενου φορέα την αίτηση τους για την συμμετοχή στην προκήρυξη η οποία θα πρέπει να συνοδεύεται από τα κάτωθι δικαιολογητικά:

1. Πιστοποιητικό ποινικού μητρώου,
2. Πιστοποιητικό του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου από το οποίο να προκύπτει ότι ο υποψήφιος δεν έχει τιμωρηθεί πειθαρχικά και ότι δεν κατέχει άλλη έμμισθη θέση,
3. Υπεύθυνη δήλωση ότι δεν είναι έμμισθος κατά την έννοια του άρθρου 42 του Κώδικα
4. Βιογραφικό σημείωμα με τα στοιχεία της επιστημονικής και επαγγελματικής του δράσης.
5. Δικηγόροι που κατέχουν άλλη έμμισθη θέση μπορούν να εμφανιστούν ως υποψήφιοι, αν συνυποβάλλουν υπεύθυνη δήλωση, ότι εφόσον προσληφθούν στη νέα θέση που προκηρύσσεται, θα παραιτηθούν από την άλλη έμμισθη θέση. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορούν να αναλάβουν υπηρεσία, αν δεν προσκομίσουν βεβαίωση του εντολέα, στον οποίο παρέχουν τις υπηρεσίες τους, ότι παραιτήθηκαν από την έμμισθη θέση τους ή έπαψαν να αναλαμβάνουν υποθέσεις ή να λαμβάνουν περιοδική αμοιβή.

6. Δικαιολογητικά για την απόδειξη των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων τους.
7. Φωτοαντίγραφο των δύο όψεων του αστυνομικού δελτίου ταυτότητας
8. Πιστοποιητικό Οικογενειακής Κατάστασης
9. Πιστοποιητικό στρατολογικής κατάστασης
10. Πιστοποιητικό του Δικηγορικού Συλλόγου από το οποίο να προκύπτει η ημερομηνία εγγραφής στο σύλλογο.

Δ3) ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Οι υποψήφιοι/οι δικηγόροι οι οποίοι υποβάλουν τα δικαιολογητικά τους για την κάλυψη μίας θέσης έμμισθης εντολής με πάγια αντιμισθία με Δημόσιο Φορέα θα πρέπει να πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Να είναι Έλληνες πολίτες.
2. Να μην έχουν συμπληρώσει το 67^ο έτος της ηλικίας τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 45 του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013), όπως ισχύει.
3. Να είναι Δικηγόροι παρά Πρωτοδικαίς, ή Παρ' Εφέταις ή Παρ' Αρείω Πάγω, μέλη ενός από τους Δικηγορικούς Συλλόγους της χώρας ανάλογα με το τι ζητάει η εκάστοτε προκήρυξη.
4. Να μην τους έχει επιβληθεί πειθαρχική ποινή και να μην κατέχουν άλλη έμμισθη θέση σε φορέα του δημοσίου τομέα.
5. Οι άνδρες υποψήφιοι θα πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν απαλλαγεί νόμιμα και οριστικά από αυτές.
6. Να έχουν την υγεία και τη φυσική καταλληλότητα για την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του ν. 3528/2007 όπως ισχύει.

7. Να μην έχουν κώλυμα διορισμού, λόγω ποινικής καταδίκης ή επειδή τελούν υπό στερητική ή/και επικουρική δικαστική συμπαράσταση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του ν. 3528/2007.

8. Να είναι κάτοχοι πτυχίου Νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμου τίτλου Νομικού Τμήματος Πανεπιστημιακής Σχολής της αλλοδαπής, νόμιμα αναγνωρισμένου.

9. Συνήθως να είναι κάτοχοι μεταπτυχιακού διπλώματος με κατεύθυνση στο δημόσιο δίκαιο.

10. Να έχουν άριστη γνώση της αγγλικής γλώσσας, αποδεικνυόμενη κατά τα οριζόμενα στο αρ. 28 του Π.δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α'), όπως ισχύει.

11. Να έχουν γνώση χειρισμού Η/Υ στα αντικείμενα: (α) επεξεργασίας κειμένων, (β) υπολογιστικών φύλλων, (γ) υπηρεσιών διαδικτύου, αποδεικνυόμενη κατά τα οριζόμενα στο αρ. 27 του π.δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α'), όπως ισχύει.

Δ4) Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Η επιλογή γίνεται από πενταμελή επιτροπή που συνέρχεται στην έδρα του δικηγορικού συλλόγου. Η ανωτέρω επιτροπή αποτελείται από:

- 1) Ένα (1) μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με βαθμό τουλάχιστον Δικαστικού Πληρεξουσίου Α' Τάξεως,
- 2) Τρεις (3) δικηγόρους που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου
- 3) Έναν (1) εκπρόσωπο του ενδιαφερόμενου Φορέα.

Τα καθήκοντα του Προέδρου της Επιτροπής τα ασκεί το μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και τα καθήκοντα γραμματέα ένας υπάλληλος του ενδιαφερόμενου Φορέα.

Η επιτροπή εξετάζει τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων και τους καλεί σε ατομική συνέντευξη. Μέσα σε ένα μήνα το πολύ από την τελευταία ατομική συνέντευξη εκδίδεται η αιτιολογημένη απόφαση με τη σειρά αξιολόγησης των υποψηφίων. Για την επιλογή και την πρόσληψη του δικηγόρου λαμβάνονται υπόψη:

- A) η προσωπικότητα του υποψηφίου
- B) η επιστημονική του κατάρτιση
- Γ) η εξειδίκευσή του στο αντικείμενο της απασχόλησης,
- Δ) η επαγγελματική του πείρα και επάρκεια,
- E) η γνώση ξένων γλωσσών
- ΣΤ) η οικογενειακή του κατάσταση
- Z) Η πρόβλεψη για την εξέλιξή του.

Για να ληφθούν υπόψη τα ανωτέρω τυπικά προσόντα, ο υποψήφιος θα πρέπει να τα έχει έως τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή της αίτησης συμμετοχής του στην προκήρυξη. Στην προκήρυξη επίσης προβλέπεται και συντελεστής βαρύτητας στα κριτήρια, ανάλογα με τις ανάγκες του δημόσιου φορέα.

Η απόφαση της επιτροπής είναι υποχρεωτική και ισχύει μόνο για την κατάληψη θέσης που προκηρύχθηκε. Ο φορέας του Δημοσίου, που προκήρυξε τη θέση, οφείλει μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης να προσλάβει στις κενές θέσεις τους επιτυχόντες και να γνωστοποιήσει στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο την ανάληψη υπηρεσίας ή την έναρξη της συνεργασίας .

Όσες προσλήψεις δικηγόρων πραγματοποιηθούν στο δημόσιο τομέα κατά παράβαση των ανωτέρω διατάξεων, είναι άκυρες και συνεπάγονται την ποινική δίωξη των μελών του οργάνου που ενήργησε την πρόσληψη, σύμφωνα με όσα ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 259 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και την πειθαρχική δίωξη των εμπλεκόμενων δικηγόρων.

Δ5) ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Σύμφωνα με άρθρο 43 παρ. 2 του ν. 4194/2013, όπως αναφέραμε και ανωτέρω, για την επιλογή και την πρόσληψη του δικηγόρου με έμμισθη εντολή σε δημόσιο φορέα

λαμβάνονται υπόψη, η προσωπικότητα του υποψηφίου, η επιστημονική του κατάρτιση, η εξειδίκευση στο αντικείμενο της απασχόλησης η οποία απαιτείται, η επαγγελματική του πείρα, η γνώση μίας και δεύτερης ξένης γλώσσας, καθώς συνεκτιμάται η οικογενειακή του κατάσταση και η πρόβλεψη της εξέλιξης του.

Συγκεκριμένα, η προσωπικότητα του υποψηφίου κρίνεται δυνάμει προφορικής συνεντεύξεως, κατά την οποία αξιολογούνται οι δεξιότητες και τα προσόντα του υποψηφίου, όπως για παράδειγμα η ικανότητα της διαχείρισης χρόνου και η ικανότητα ανταπόκρισης σε νέα γνωστικά αντικείμενα.

Οι υποψήφιοι καλούνται να αποδείξουν τα προσόντα τους, τις ιδιότητες και τα κριτήριά τους σύμφωνα με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά τα οποία έχουν καταθέσει με την αίτηση συμμετοχής τους στην προκήρυξη. Κρίσιμος χρόνος για τον έλεγχο της συνδρομής των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων είναι ο χρόνος λήξης της προθεσμίας για την υποβολή των αιτήσεων.

Όσον αφορά το κριτήριο της επιστημονικής τους κατάρτισης, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τους προσκομισθέντες τίτλους σπουδών, το πτυχίο νομικής και όσον αφορά το κριτήριο της εξειδίκευσης στο αντικείμενο της απασχόλησης που ζητά η εκάστοτε προκήρυξη, η επιτροπή λαμβάνει υπόψη τον προσκομισθέντα τίτλο μεταπτυχιακών σπουδών με κατεύθυνση το Δίκαιο με το οποίο έχει σχέση ο φορέας που προκηρύσσει την θέση .

Η επιτροπή ως προς το κριτήριο της επαγγελματικής πείρας βαθμολογεί τον υποψήφιο με βάση τα έτη τα οποία έχει εργαστεί ή έχει απασχοληθεί στο παρελθόν σε αντίστοιχη θέση, και ο τρόπος με τον οποίο μπορεί ο υποψήφιος να αποδείξει ότι κατέχει αυτό το κριτήριο είναι να συνυποβάλει μαζί με την αίτηση του, κάθε πρόσφορο έγγραφο, όπως για παράδειγμα δικαστικές αποφάσεις, δικόγραφα, γνωμοδοτήσεις, υπομνήματα, στα οποία έχει λάβει ο ίδιος μέρος.

Η επιλογή πραγματοποιείται με βάση τον κάτωθι πίνακα κριτηρίων αξιολόγησης και σύμφωνα με τους συντελεστές βαρύτητας που προβλέπονται σε αυτόν.

Συντελεστές βαρύτητας και κριτήρια αξιολόγησης:

1. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ 30%
2. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ 10%
3. ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ 30%
4. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΠΕΙΡΑ-ΕΠΑΡΚΕΙΑ 20%
5. ΓΝΩΣΗ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ 10%

Δ6) ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ, ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

Το αντικείμενο της απασχόλησης των δικηγόρων που απασχολούνται με σχέση έμμισθης εντολής συνίσταται στην παροχή νομικής υποστήριξης του Δημοσίου Φορέα σε κάθε μορφής υποθέσεις του, δικαστικές και εξώδικες, καθώς και την νομική καθοδήγηση των οργάνων και των υπηρεσιών του, με γραπτές γνωμοδοτήσεις και νομικές συμβουλές που αποσκοπούν στην προώθηση των επιδιώξεων και στόχων καθώς και την εξασφάλιση της νομιμότητας των πράξεων που εκδίδει, με κύριο κριτήριο την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

Συγκεκριμένα, το αντικείμενο απασχόλησης των δικηγόρων συνίσταται:

- α) Στη νομική υποστήριξη του Δημάρχου, Περιφερειάρχη, Διοικητή του Φορέα και συνακόλουθα και των συλλογικών οργάνων του.
- β) Στη διατύπωση προτάσεων επί νομικών θεμάτων σχετικά με τη λειτουργία του.
- γ) Στη γνωμοδότηση επί νομικών ζητημάτων και το νομικό έλεγχο σχεδίων διακηρύξεων και συμβάσεων.
- δ) Στην παράσταση ενώπιον των ανωτάτων δικαστηρίων για τη νομική υποστήριξη του Φορέα σε διάφορες υποθέσεις.
- ε) Στη νομική στήριξη των υπαλλήλων και των αιρετών ενώπιον των δικαστηρίων ή δικαστικών αρχών όταν διώκονται ποινικώς για αδικήματα που τους αποδίδονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
- στ) Στον εξώδικο και δικαστικό χειρισμό κάθε νομικής υπόθεσης και την παράσταση ενώπιον των δικαστηρίων κάθε βαθμού και δικαιοδοσίας για την υποστήριξη υποθέσεων του Φορέα.
- ζ) Στη σύνταξη και την εισήγηση σχεδίων απαντήσεων επί εξωδίκων εγγράφων που απευθύνουν τρίτοι προς τον Φορέα και άπτονται νομικών θεμάτων.

η) Στη συμβουλευτική υποστήριξη και στο συντονισμό των Υπηρεσιών του Φορέα επί νομοθετικών θεμάτων και εγγράφων, σε περιπτώσεις σύγχυσης ή ασάφειας αρμοδιοτήτων ή ύπαρξης νομοθετικού κενού, κατά την υποβολή προτάσεων και εισηγήσεων σε αρμόδια δικαστήρια, στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ή σε περιπτώσεις συνεργασίας με τις Υπηρεσίες των Υπουργείων, καθώς και τη μελέτη και επεξεργασία εισηγήσεων και εγγράφων επί νομικών ζητημάτων

θ) Στη παρακολούθηση κάθε νομοθετικού έργου, Προεδρικών Διαταγμάτων και Ερμηνευτικών εγκυκλίων, που σχετίζεται με τη λειτουργία και την άσκηση των αρμοδιοτήτων του Φορέα.

ι) Στη κωδικοποίηση της νομοθεσίας, διακηρύξεων, συμβάσεων, σε συνεργασία με τους υπαλλήλους των Υπηρεσιών του Φορέα.

ια) Στη συμμετοχή σε σεμινάρια επιμόρφωσης του προσωπικού σε συνεργασία με τις αρμόδιες υπηρεσίες του φορέα.

ιβ) Στη σύνταξη ενημερωτικών δελτίων για την πορεία των υποθέσεων που χειρίζονται.

ιγ) Στη σύνταξη απογραφικών δελτίων, διαθέσιμων κατά το μήνα Δεκέμβριο, εκάστου έτους, με αποτίμηση των αποτελεσμάτων επί των υποθέσεων του έτους που πέρασε, καθώς και εκτιμήσεις για το επόμενο έτος, για τον καλύτερο προγραμματισμό του έργου του Τμήματος.

Οι δικηγόροι παρέχουν τις υπηρεσίες στο Αυτοτελές Τμήμα Νομικής Υποστήριξης του Φορέα στο οποίο έχουν προσληφθεί για χρόνο που ανταποκρίνεται στις εκάστοτε υπάρχουσες υπηρεσιακές συνθήκες. Οι αποδοχές των έμμισθων δικηγόρων καθορίζονται από την κείμενη νομοθεσία και ειδικότερα από τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 9 του ν. 4354/2015 όπως ισχύει. Τέλος, οι έμμισθοι δικηγόροι υπάγονται οργανικά στην Διεύθυνση Ανθρωπίνου Δυναμικού του Φορέα στον οποίο παρέχουν τις υπηρεσίες τους και ασφαίζονται στον οικείο τους φορέα, σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία.

Δ7) ΤΕΛΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ

Η συμμετοχή των υποψηφίων δικηγόρων στη διαδικασία της επιλογής προϋποθέτει την ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων της προκήρυξης και εντός ενός μήνα από την τελευταία ατομική συνέντευξη δικηγόρου, η επιτροπή η οποία διενήργησε την

διαδικασία εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση με τη σειρά αξιολόγησης των υποψηφίων.

Η απόφαση η οποία εκδίδει η Επιτροπή είναι υποχρεωτική για το Φορέα και ισχύει μόνο για την κάλυψη των θέσεων που προκηρύχθηκαν. Ο Φορέας οφείλει μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης να προσλάβει τον επιτυχόντα και να γνωστοποιήσει στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο την ανάληψη υπηρεσίας του, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών. Επίσης μέσα σε τρεις (3) μήνες μετά τη δημοσίευση της πράξης πρόσληψης του επιτυχόντος διενεργείται από το Φορέα υποχρεωτικά αυτεπάγγελτος έλεγχος για διαπιστωθεί η γνησιότητα των δικαιολογητικών που έχει υποβάλει ο επιτυχών και τα οποία είναι απαραίτητα για την πρόσληψή του ή επηρεάζουν με οποιοδήποτε τρόπο την κατάταξή του κατά τη διαδικασία επιλογής του.

Ο προσληφθείς δικηγόρος από την πλευρά του οφείλει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα να μεταβεί στην υπηρεσία Μητρώου του Δικηγορικού Συλλόγου στον οποίο είναι εγγεγραμμένος και να προσκομίσει την βεβαίωση ανάληψης των καθηκόντων του με το Δημόσιο Φορέα καθώς επίσης και να γνωστοποιήσει στο σύλλογο την σύναψη της έμμισθης εντολής με Πάγια αντιμισθία την οποία έχει συνάψει.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η παρούσα εργασία, είχε ως θέμα της τη διερεύνηση της διαδικασίας πρόσληψης των δικηγόρων με έμμισθη εντολή από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμού αλλά και γενικότερα από το Δημόσιο.

Αρχικά, πραγματοποιήθηκε μία επισκόπηση του τρόπου λειτουργίας και προσλήψεων των φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στη συνέχεια, δόθηκε έμφαση στην ιδίομορφη εργασιακή σχέση που καθορίζεται μεταξύ Δικηγόρων και Ο.Τ.Α. ή άλλων φορέων του Δημοσίου, η οποία καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από τον Κώδικα περί Δικηγόρων.

Ο έμμισθος δικηγόρος είναι ένα άτομο που προσφέρει νομικές υπηρεσίες αποκλειστικά ως νομικός σύμβουλος ή δικηγόρος σε συγκεκριμένο πελάτη σε σταθερή βάση, λαμβάνοντας μια προκαθορισμένη ετήσια ή μηνιαία αμοιβή. Επιπλέον, το άτομο μπορεί να διαχειρίζεται νομικές υποθέσεις για οποιοδήποτε άτομο, χρεώνοντας αμοιβή είτε ανά υπόθεση είτε σε επαναλαμβανόμενη βάση, είτε ετησίως είτε συνεχώς. Οι δικηγόροι ασκούν το επάγγελμα του δικηγόρου, ακόμη και όταν παρέχουν τις νομικές τους υπηρεσίες έναντι αμοιβής και σύμφωνα με προκαθορισμένη δομή πληρωμής, όπως αναφέρεται στην υπ' αριθμόν 909/2011 απόφαση του ΣτΕ.

Ο Κώδικας Δικηγόρων διέπει σε μεγάλο βαθμό την αλληλεπίδραση μεταξύ των δικηγόρων και των πελατών τους, ανεξάρτητα από το αν ο πελάτης είναι το κράτος, ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός ή ένας δημόσιος διοικητικός φορέας. Ουσιαστικά, ο νομοθέτης προσδίδει στον δικηγόρο τον χαρακτηρισμό του δημόσιου λειτουργού και όχι του υπαλλήλου, πράγμα που σημαίνει ότι δεν εμπλέκεται σε σχέση εξαρτημένης εργασίας. Ο σκοπός αυτού είναι να διατηρηθεί η αυτονομία της άποψης του δικηγόρου, καθώς δεν υπάγεται στην ιεραρχία μιας δημόσιας υπηρεσίας.

Η επιβολή υποχρεωτικού ωραρίου εργασίας για τους δικηγόρους, σε συνδυασμό με την υποχρέωσή τους να συμμορφώνονται με τους ίδιους κανόνες με τους δημοσίους υπαλλήλους που εκπροσωπούν τους πελάτες τους, έρχεται σε αντίθεση με τα

θεμελιώδη ιδανικά της αξιοπρέπειας και της αυτονομίας που επιδιώκει να υποστηρίξει ο Κώδικας περί δικηγόρων.

Εάν ένας δικηγόρος βρίσκεται σε σχέση εξαρτημένης εργασίας με οποιονδήποτε εργοδότη, του απαγορεύεται να ασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου, εμποδίζοντάς τον έτσι να ακολουθήσει νομική καριέρα. Η άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος είναι μια ξεχωριστή και εξειδικευμένη μορφή επαγγελματικής εργασίας, κατά την οποία οι δικηγόροι παρέχουν υπηρεσίες και λαμβάνουν αποζημίωση με τη μορφή αμοιβής και όχι μισθού, όπως συνηθίζεται για τους μισθωτούς.

Η εργασιακή θέση ενός δικηγόρου που απασχολείται στο δημόσιο τομέα, στις τοπικές αρχές και στους δημόσιους φορείς δεν πρέπει να θεωρείται διπλή ιδιότητα. Κατά συνέπεια, αυτό συνεπάγεται ότι το άτομο που ασκεί τη δικηγορία δεν θα πρέπει να ταυτίζεται είτε ως δημόσιος υπάλληλος είτε ως δημόσιος λειτουργός. Η προοπτική αυτή έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του προγενέστερου Κώδικα Δικηγόρων (3026/1954), ο οποίος ρητά ανέφερε ότι ο δικηγόρος είναι άμισθος δημόσιος υπάλληλος και λειτουργός.

Ο πρωταρχικός στόχος του νομοθέτη που θέσπισε αυτή την τροποποίηση του Κώδικα περί Δικηγόρων ήταν να παράσχει πλήρη διασαφήνιση της νομικής ουσίας του δικηγορικού επαγγέλματος, όπως διατυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση του νόμου.

Με την εφαρμογή του νέου Κώδικα περί Δικηγόρων, ο νομοθέτης κατηγοριοποίησε με σαφήνεια τους δικηγόρους ως δημόσιους λειτουργούς και όχι ως δημόσιους υπαλλήλους. Η αναγνώριση αυτή αναγνωρίζει τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν οι δικηγόροι στη διατήρηση των αρχών της δικαιοσύνης.

Σύμφωνα με την αυστηρή ερμηνεία του άρθρου 44 παρ. 2 του νέου Κώδικα Δικηγόρων, σε συνδυασμό με το άρθρο 166 παρ. 2 του ίδιου κώδικα, είναι προφανές ότι ο νομοθέτης θέλησε να διαφοροποιήσει την αμοιβή των έμμισθων δικηγόρων που απασχολούνται στο Δημόσιο, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τους δημόσιους οργανισμούς από εκείνη των δημοσίων υπαλλήλων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κ.Γώγου/Ι.Κωνσταντίνου (2019) Ερμηνία Κατ' άρθρον, Κώδικας Δικηγόρων, 2^η έκδοση, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη.

Π. Λαζαράτος (1992) Το δικαίωμα παράστασης με δικηγόρο στη δικαιοδοτική διαδικασία, Το δικαίωμα ακροάσεως στη Διοικητική Διαδικασία, 1^η Έκδοση, Αθήνα , Αντων Σάκκουλας.

Χ. Χρυσανθάκη (2012) Ο ρόλος του Δικαστικού Πληρεξουσίου στο πλαίσιο της Διοικητικής Δίκης, Συμβούλιο της Επικρατείας, 2^η έκδοση, Αθήνα, Νομική Βιβλιοθήκη.

Σπηλιωτόπουλου – Χρυσανθάκη, (2021) Βασικοί Θεσμοί Δημοσιοϋπαλληλικού Δικαίου, δέκατη έκδοση, Αθήνα ,Νομική Βιβλιοθήκη

Παπαχατζή «Η επέκταση της δικαιοδοσίας των διοικητικών Πρωτοδικείων και Εφετειών στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις» έκδοση ΝοΒ 32. 1201

Γιαννόπουλος, Π. (2011) Βήματα Δημοκρατίας, από τον Καποδίστρια στον Καλλικράτη, Η Αυτοδιοίκηση στην Γ' Ελληνική Πολιτεία, εκδόσεις Λιβάνη, Αθήνα.

Δρούτσα, Χ. (2014). Αξιολόγηση της οργανωτικής αναδιάρθρωσης που επέφερε το Πρόγραμμα «Καλλικράτης» μεταξύ των δύο βαθμών Αυτοδιοίκησης ΟΤΑ α' και β' βαθμού (ανακατανομή αρμοδιοτήτων). Ε.Κ.Κ.Δ.Α.

Ζήκας, Π. (2016). Ανάλυση στοιχείων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' βαθμού, από την περίοδο του σχεδίου Ιωάννης Καποδίστριας μέχρι την περίοδο του σχεδίου Καλλικράτης. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Ηλεκτρονικό Δημόσιο (e dimosio) (2014). Πώς γίνονται οι προσλήψεις στο Δημόσιο για όλες τις κατηγορίες προσωπικού. Διαθέσιμο στο: e dimosio.gr

Καραμούζης, Ν. (2021). «Διαδικασία έκδοσης διοικητών πράξεων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η περίπτωση των δήμων Καλαμάτας και Μεσσήνης. Προτάσεις για μια νέα ενδεχόμενη διαδικασία η οποία να ανταποκρίνεται καλύτερα στις απαιτήσεις των πολιτών», Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Κωνσταντέλλου, Κ. (2023). Οι αρχές που διέπουν την πρόσληψη στον δημόσιο τομέα–Ιδίως ο θεσμικός ρόλος του ΑΣΕΠ εν όψει και των πρόσφατων νομοθετικών εξελίξεων. Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής.

Λιανός, Π. Θ. (2017), Η Οικονομία με απλά λόγια, 2^η έκδοση, Αθήνα, Εκδόσεις Παπαζήση.

Λύτρας, Σ. (2018). Η οργάνωση της δημόσιας διοίκησης. Στο: Γέροντας, Α., Λύτρας, Σ., Παυλόπουλος, Π., Σιούτη, Γ. & Φλογαίτης, Σ., (2018), Διοικητικό Δίκαιο, Δ' Έκδοση, Αθήνα: Εκδόσεις Σάκκουλα.

Μακρής, Ι. (χ.χ.). Οι Αρμοδιότητες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως δομή τοπικής δράσης στις Ευρωπαϊκές Χώρες. Διαθέσιμο στο: www.ita.org.gr

Μπαλαξή, Β. (2022). Η ηγεσία στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) Α' και Β' Βαθμού του Νομού Θεσσαλονίκης. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Νικολαΐδου, Μ. (2018). Η ποιότητα των Δημοσιονομικών Αναφορών των ΟΤΑ Β' Βαθμού. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.

Πανταζή, Ι. (2018). Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση ως παράγοντας μεταρρύθμισης της δημόσιας διοίκησης σε Ευρώπη και Ελλάδα: εφαρμογή, προοπτικές, δυσκολίες στην τοπική αυτοδιοίκηση. Πανεπιστήμιο Μακεδονίας.

Υπουργείο Εσωτερικών (2010). Εισήγηση (Για την εισαγωγή του Προγράμματος Καλλικράτης). Διαθέσιμο στον ιστότοπο: www.ypes.gr

Υπουργείο Δικαιοσύνης (2023). Άρθρο 44: Έμμισθη εντολή. Διαθέσιμο στον ιστότοπο: <http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=3145>

Φαναριώτης, Π., (1999), Δημόσια Διοίκηση: Αποκέντρωση και Αυτοδιοίκηση, Αθήνα: Εκδόσεις Σταμούλη.

Χλέπας, Ν. (1998). Λειτουργική επέκταση και οργανωτικός κατεκερματισμός: Οι αρμοδιότητες των ΟΤΑ και οι τρέχουσες τάσεις για τη μετάθεση τους σε άλλους φορείς" σελ 308, στο Χλέπας Ν.Κ.(επιμ.), "Προοπτικές της Τοπικής Δημοκρατίας: Ένας Ελληνογερμανικός Διάλογος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, Εκδόσεις Σάκκουλα.

Χλέπας, Ν.Κ. (2011), Η εφαρμογή του "Καλλικράτη" στη πράξη: Προβλήματα και επιλογές, Διαθέσιμο στο: http://topikidimokratia.blogspot.gr/2011/06/blog-post_22.html

Χρυσομάλης, Χ. (2006). «Η Τοπική Αυτοδιοίκηση Στην Ελλάδα: Θεσμός Και Λειτουργία Στην Ευρωπαϊκή Προοπτική», Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Καλαμάτας.

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Wilson, W. (2003). The study of public administration. *Communication Researchers and Policy-making*, 61.

Farazmand, A. (1999). Globalization and public administration. *Public administration review*, 509-522.

NOMIKA ΚΕΙΜΕΝΑ

Απόφαση υπ' αριθμόν 11/2002 ΟλΑΠ, έκδοσης ΕλλΔνη 2002 σελ 689,

Απόφασης υπ' αριθμόν 50/2000 ΑΠ έκδοση ΑρχΝ έτος 2000 σελ. 566

Απόφαση υπ' αριθμόν 1715/2004 ΕφΑφθ. Μέσω ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 85/1999 έκδοση ΔΕΝ έτος 1999 σελ. 1508, ,

Απόφαση υπ' αριθμόν 941/1992 ΑΠ, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 2096/2021 ΣτΕ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 25/2002 ΟλΑΠ ,Έκδοση ΕλλΔνη 43, έτος 2006 σελ. 1019

Απόφαση υπ' αριθμόν 1715/2004 Εφετείου Αθηνών, ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 1535/2006, έκδοση Αρμ, Έτος 2006 σελ. 1352

Απόφαση υπ' αριθμόν 46/2019 Ειρηνοδικείο Αλεξανδρούπολης ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 2402/1987 Εφετείο Αθηνών ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 1/1994 ΟλΑΠ, ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 476/2007 ΑΠ, ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 398/2017 ΑΠ, ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 3690/2009 ΣτΕ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 909/2011 ΣτΕ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 1343/2005 ΑΠ, έκδοση ΔΕΕ έτος 2005 σελ. 1347

Απόφαση υπ' αριθμόν 945/2023 ΑΠ, ΝΟΜΟΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 909/2011 ΣτΕ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Απόφαση υπ' αριθμόν 871/1970 Εφ. Θεσσαλονίκης, έκδοση Αρμ ΚΔ' σελ. 794

Γνωμοδότηση υπ' αριθμόν 389/2012 ΝΣΚ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Γνωμοδότηση υπ' αριθμόν 594/2001 ΝΣΚ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Γνωμοδότηση υπ' αριθμόν 98/2014 ΝΣΚ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

Άρθρο 648 ΑΚ Π.δ. υπ' αριθμ 456 ΦΕΚ Α' 164/24.10.1984

Άρθρο 713 ΑΚ Π.δ. υπ' αριθμ 456 ΦΕΚ Α' 164/24.10.1984

Άρθρο 259 ΠΚ Νόμος 4619/2019 ΦΕΚ Α' 95/11.06.2019

Ν.2539/1997(ΦΕΚ Α'244/04.12.1997), «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης ».

Ν.3274/2004, (ΦΕΚ 195τ.Α'/19.10.2004), «Οργάνωση και λειτουργία των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού»

Ν.3852/2010, (ΦΕΚ 87 τ. Α'/7.6.2010), «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης».

Π.Δ. 135/2010,(ΦΕΚ 228 τ.Α'/27.12.2010), «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής».

Π.δ. 50/2001 ΦΕΚ 39/Α'/5.3.2001

Σύνταγμα της Ελλάδας, Μέρος Τρίτο, Οργάνωση και λειτουργίες της Πολιτείας, Τμήμα ΣΤ' - Διοίκηση, Κεφάλαιο Πρώτο - Οργάνωση της διοίκησης, Άρθρο 102, (Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης).

Ν. 4354/2010 (ΦΕΚ Α'176/16.12.2015) Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μισθολογικές ρυθμίσεις και άλλες επείγουσες διατάξεις εφαρμογής της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Ν. 3205/2003 (ΦΕΚ Α'297/23.12.2003) Μισθολογικές ρυθμίσεις λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., μονίμων στελεχών των Ενόπλων

Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος και άλλες συναφείς διατάξεις.

Ν. 4194/2013 (ΦΕΚ Α΄208/27.9.2013) Κώδικας Δικηγόρων

Ν. 4024/2011 (ΦΕΚ Α΄226/27.10.2011) Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015.

Ν. 2690/1990 (ΦΕΚ Α΄45/9.3.1999) Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.

Ν. 3051/2002 (ΦΕΚ Α΄220/20.9.2002) Συνταγματικά κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές, τροποποίηση και συμπλήρωση του συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και συναφείς ρυθμίσεις

Ν. 2643/1998 (ΦΕΚ Α' 220/28.9.1998) Μέριμνα για την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών και άλλες διατάξεις.

Ν. 2527/1997 (ΦΕΚ Α΄ Α'206/8.10.1997) Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 2190/1994 και άλλες διατάξεις.

Ν. 2839/2000 (ΦΕΚ Α'196/12.9.2000) Ρυθμίσεις θεμάτων του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και άλλες διατάξεις.

Ν. 3448/2006 (ΦΕΚ Α΄ 57/15.3.2006) Για την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα και τη ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης.

Ν.Δ. 3026/1954 (ΦΕΚ Α΄ 235/8-10-1954) Περί του Κώδικος των δικηγόρων.

Ν. 3528/2007 (ΦΕΚ Α΄ 26/ 9.2.2007) Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.